44. ÉVFOLYAM, 25. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

1988. JÚNIUS 22.

Ludas Matyi

SZÜNETELTETÉS

– Hazamehet, Takács bácsi, a főorvos úr legközelebb csak októberben operál az adó miatt...

VÁGJUNK BELE! REVUNK A 8–9. OLDALON

mondjuk a magunkét

BALATONI KISBOLT-SIRATÓ

– Pedig évek óta milyen jókat napoztam itt a sorbaállás alatt . . .

Átfestés és átmázolás

Egyidőben azzal, hogy bejelentették a festék-áremelést, két vállalat is festékvásárt hirdetett meg, az egyik kifejezetten árengedményeset. (Az engedményes ár: a régi ár?) Annyi bizonyos, hogy ezek a vállalatok jól tekintették át a palettát, hiszen eljött az átfestések korszaka. Rossz nyelvek szerint ugyan csak a díszleteket festik át, meg esetleg kicsit odébbtologatják, mivel új díszletek nincsenek a piacon.

A cégtábla átfestés már megindult: néhány vállalat neve mellé azt pingálták, hogy részvénytársaság, de sokan inkább a KFT-re szavaznak, mivel az, hogy korlátolt felelősség, szimpatikusabban hangzik. Úgy gondolják, ahhoz nem kell sok új festék. Vannak, akik új nevet festenek a kapura. Egy építőipari kisszövetkezet például a DÉVA elnevezést választotta. (Amit felraknak estére, nézzük meg majd reggel?!)

Jó ütemben folyik a fogalmak átfestése. Egy parlamenti bizottság ülésén mondták el, hogy amikor szóba került a váltó bevezetése, néhány politikus javasolta, ne így hívják, ez rossz emlékeket ébreszt, legyen a neve fizetési meghagyás. Aztán mégis váltó lett. Dehát a legtöbb fogalomátfestésnek ez a vége. A munkanélkülit eleinte munkahelynélkülinek hívták. (Volt, ahol „ideiglenesen munkahely nélkül állomásozónak" becézték.) Ma már lemázolták a toldalékokat, maradt a munkanélküli. A munkanélküli segélyt viszont egyelőre meghosszabbított felmondási időnek mondják. Így szemérmesebbnek festünk.

Gondolom, a kormány sem csupán az ördögöt akarta a falra festeni, amikor június elején közölte a vállalati vezetőkkel: a költségvetési deficit annyira növekszik, hogy ha így megy tovább, az év végére felborulhat a pénzügyi egyensúly, ezért tovább csökkenti a vállalati támogatásokat. Volt megrőkönyödés . . . az egyik igazgató egyenesen úgy fogalmazott, hogy ez az évközi intézkedés ellentétben áll azzal, amit a kormány a szabályozók kiszámíthatóságáról ígért. Ez összezavarja a vállalat terveit. Lehet, hogy ez az igazgató kancsalul, festett egekbe néz? Vagy kancsalul festett egekbe? Ezzel a Vörösmartyval nem is könnyű tisztába jönni . . .

Csupán az a biztató, hogy rózsaszínű festékből újabban jóval kisebb a kínálat. De hát a divatszakértők már korábban is úgy vélekedtek, hogy a fekete alap „üti" a rózsaszínt.

Földi Iván

Visszarendeződés

Nem szeretem ezt az új divatszót, és nem is értem igazán. Valami olyat akar kifejezni, hogy megint visszatértünk a régi kerékvágásba, kitaláltunk valamit, ami visszafelé sült el, azaz vizet prédikálunk, közben pedig ismét a régi bort szopogatjuk. Efféle sejtéseim voltak eleddig a visszarendeződésről, most azonban végre kristálytisztán feltárult előttem a jelenség. Találkoztam egy valódi visszarendeződéssel, egy echte ungarische visszarendeződéssel, mit ne mondjak, egy tyipicsnij visszarendeződéssel, egy igazi, original hungarian visszarendeződéssel.

Évekig, évtizedecskékig csak munkahelyi javaslattal utazhattunk külföldre. Az útlevélkérő lapot alá kellett íratni a munkahelyi vezetővel, majd a munkaügyi–személyzeti osztállyal. A dolog formális volt, mégis mindenki rühellte, mint hajszálat a halászlében. Aztán a demokratizálási folyamat elért odáig, hogy munkahelyi javaslat már nem kellett – ha szocialista országba mentünk. Ez a féllangyos helyzet a további demokratizálás során végre elérkezett 1988. január elsejéhez, a világútlevélhez. E naptól fogva már nyugati utazáshoz sem kell munkahelyi javaslat. Az Országgyűlés, az Elnöki Tanács, a Minisztertanács és a belügyminiszter felnőtt állampolgárokként kezdett kezelni minket, legalábbis az útlevélfronton. Alig telt el azonban néhány hónap, s egyes vállalatoknál megkezdődött a visszarendeződés. Felsőbb vagy helyi sugallatra – ezt nem tudni –, néhány vállalat munkaügyi osztálya fészkelődni kezdett. Nem jól van ez így, elvtársak! – mondották. A dolgozóink fogják magukat és se szó, se beszéd, ellátogatnak Bécsbe, Münchenbe, Kuala Lumpurba és Madridba. A munkaügyi osztály meg azt sem tudja merre kóricálnak. Rendszeresítettek hát egy formanyomtatványt, melyen be kell jelenteni a munkaügyi osztálynak, ha valaki külföldre utazik. Akár a szabadsága alatt, akár hétvégén vagy ünnepnapon. Rend a lelke mindennek. A dolgozók értesülvén a nagyszerű rendelkezésről, felháborodtak, majd morogni kezdtek. Kíváncsi vagyok a morgás visszarendeződik-e csönddé? Vagy a rendelkezést kiadók rendeződnek vissza a törvény szelleméhez? A meccs – sajnos – még mindig kétesélyes.

Majláth László

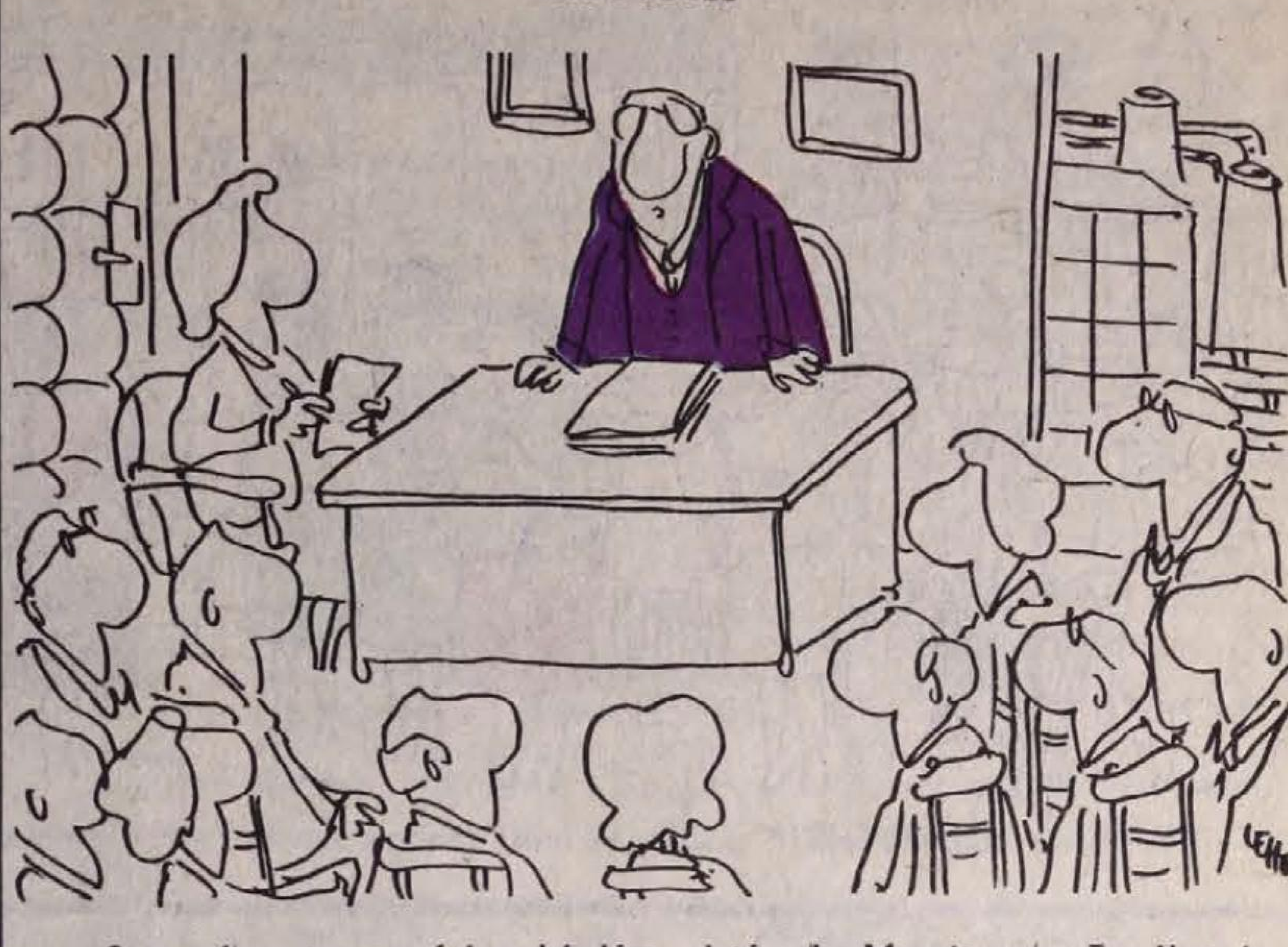
– Az extrán egy kis vegyszermaradék is van.

Más most...

– Tényleg bankár akarsz lenni, édes fiam? Elfelejtetted, hogy a nagypapa ezért volt három évig Recsken ...?

TAGGYŰLÉS

– Szavazásra teszem fel a kérdést, elvtársak: Margit vagy Erzsébet legyen a vállalat védőszentje?

ÚJ JELSZÓ

NB I

– Higgyen nekem, ha a Somogyi Jenő plébánosnak öltözne, akkor se gyónnának a fiúk...

IS-IS? CSAKIS!

A legparádésabban változó korban élünk. Egyszer sorvasztjuk, majd rögtön utána dotáljuk a szénbányászatot. Egyik pillanatban szanáljuk, s a következőben legott fejlesztjük a kohászatot. Forradalmi elmélet nélkül nincs forradalmi gyakorlat — mondtuk tegnap. Elég a szavakból, a tetteknek kell következniök — mondjuk ma, még mindig rengeteg szóval. Nem léphetsz kétszer ugyanabba a folyóba — hirdette a kaporszakállú görög, s mi hanyattestünk, hű de okos. Ma viszont már világos, hogy egyszer sem léphetsz ugyanabba a folyóba, mert ott a tábla: „Fürödni tilos!" Kicsikét kapkodunk, kicsikét tétovázunk, holott a történelmi szemlélet e téren is biztos irányt mutat.

Kezünkben van például a Pesth-Budai Tanács levele, amelyet 1856. június 15-én adott fel — némi késéssel — Petői Sándor címére.

Sehr geehrter Herr Petofi!

Vettük folyamodványát, amelyben rendkívül lényegbe vágó kérdést feszegat. Nevezetesen azt, vajon rabok legyünk-e, vagy szabadok. Leszögezzük: mindig örömmel fogadunk hasonló felvetéseket a lakosság köréből. Ez arra vall, hogy városunk polgárai nem közömbösek az átfogó problémák irányában. Csak zárójelben jegyezzük meg: helyesebb lett volna, ha kérdését a hivatalos út betartásával, választott tanácstagja útján juttatja el hozzánk. Minthogy azonban közérdekű kérdésről van szó, helyesnek láttuk, ha mégis behatóan foglalkozunk az Ön gondjával.

Meggyőződésünk, hogy ebben az ügyben sem volna célszerű, ha elhamarkodott, kapkodó döntéseket hoznánk. Az ilyesmi gyakran a visszájára fordul és nem kívánt anomáliákat von maga után. Érett megfontolás és széles körű vita alapján a következőkben foglalhatjuk össze álláspontunkat abban a kérdésben, vajon rabok legyünk-e vagy szabadok:

1. A szabadság — mint távlati cél — feltétlenül kívánatos és a rabságnál hatékonyabb állapotnak tekinthető. Ám, hogy tisztán lássunk, kívánatos megvizsgálni: tulajdonképpen mi is az a szabadság?

— A szabadság a szükségszerűség felismerése — mondják vonatkozó klasszikusaink és ez tárgyalási alapnak voltaképpen el is fogható. A tézist tovább gondolva azonban felmerülhet néhány lényeges kérdés: Nevezetesen:

A) Szükségünk van-e arra, ami nekünk kell?

B) Kell-e nekünk az, amire szükségünk van?

C) Arra van-e szükségünk, ami nekünk kell?

D) Az kell-e nekünk, amire szükségünk van?

Fentiek alapján Ön is beláthatja — sehr geehrter Herr Petofi —, hogy a problematika, mint komplexum további vizsgálódásokat igényel. Vegye fontolóra továbbá, hogy jelen gazdasági helyzetünkben a totális szabadság kritériuma még elvi alapon sem tartható. Mást ne mondjunk: még legfőbb vezetőink rendes évi szabadsága sem rúghat 365 napra s e célra 3—4 hétnél hosszabb idő semmi esetre sem engedélyezhető.

2. A rabság — mint történelmi kategória — nálunk évszázados múltra tekinthet vissza, tehát egyetlen tollvonással semmiképpen sem törölhető.

Másrészt ennek az állapotnak is megvannak a maga halvány előnyei, amennyiben bizonyos fokú védettséget, törődést jelent. Hogy egy meglehetősen vulgáris, ám annál kézenfekvőbb példára hivatkozzam: a pettyes márványstipic módfelett jól érzi magát a kis kalitkájában és, ha megkapja napi néhány gramm szójaőrleményét, az égvilágon semmi kifogása a jelzett állapot ellen. Sőt! Szabadon engedve képtelen megbirkózni a külső világ viszontagságaival és nyomorultul elpusztul. Jó, erre bárki azt mondhatná: kérem, én nem vagyok pettyes márványstipic, de hát ez az, amit mai változó világunkban senki sem vehet biztosra.

Fentiek figyelembe vételével és az apró lépések elvének alapján átmeneti megoldásként javasoljuk, hogy legyünk egyelőre:

a) minden hétfőn, szerdán és pénteken szabadok;

b) minden kedden, csütörtökön és szombaton rabok.

E határozat ellen 15 napon belül bárki fellebbezéssel élhet. Ez esetben, a lehetőségek bizonyos átcsoportosításával mód nyílhat arra, hogy:

c) minden hétfőn, szerdán és pénteken legyünk rabok és

d) minden kedden, csütörtökön és szombaton szabadok.

A másolat hiteléül:

Peterdi Pál

– Nehéz dolgunk lesz, a gazdagok most jobban sírnak, mint a szegények...

FUSI

– Maga még a világon se volt, amikor nekem már bevonták az iparengedélyemet!.

SZILÁNKOK

HAZÁNKFIA

— Most két hétig Budapesten szemetelek, aztán megyek vissza Londonba.

FIGYELMEZTETÉS

A táppénzcsaló is lehet beteg.

VILLAMOSON

— Uram, ön a lábamon áll.

— Elnézést.

— Semmi baj. Örülök neki, hiszen olyan magányos vagyok.

ÖNÉLETRAJZ

...küzdelmes út vezetett az igazgatói beosztásomig. Édesanyám mosónő volt. Ma is vele mosatok...

PECH

— Magából soha nem lehet jó ellenőr, mert olyan ellenőr külseje van.

ORGAZDAHIRDETÉS

BECSÜLETES ÁRAT FIZETEK LOPOTT HOLMIÉRT!

KEMÉNY FIÚ

— Én megkövetelem, hogy már most, húszéves koromban tiszteljék bennem a jövő nagy öregjét.

SZÍNHÁZI SZÍVESSÉG

— *Megkérhetném szomszéd úr, hogy a harmadik felvonás után keltsen fel?*

FÉRFIGONDOK

— Szeretnék a feleségemnek valami jól fizetett állást szerezni, amiből engem is eltartana.

ALBÉRLET

— *Fizet havi háromezer forintot. De ide nővel nem jöhet fel. Sőt, nélküle sem.*

SEGÍTŐKÉSZSÉG

— És ha bármilyen gondja, problémája van, forduljon nyugodtan valaki máshoz.

SZÍVESSÉG

— *Jövő héten hívjál fel otthon telefonon. És persze azt is intézd el a postánál, hogy addigra legyen telefonom.*

IVÁS

Béláról nem mondhatják, hogy elitta az eszét. Sohasem volt neki.

Galambos Szilveszter

FÜLÖP GYÖRGY:

SZENTFÖLDI PILLANATKÉPEK

SZUPERMARKET ELŐTT

Zord öregúr,
szúrósszemű,
szemöldöke deres,
egy anyóka
cekkerében
pokolgépet keres.

A GENEZÁRETI TÓNÁL

A Megváltó,
ha a mai
Izraelben lakna,
sétálna a
vízen, mikor
épp nincs benne akna

LUXUSÉTTEREMBEN

Ahol Jézus
bort s kenyeret
ingyenesen osztott,
ötven dollár
árán adnak
egy ebédnyi kosztot

NÁZÁRETI LÁTOMÁS

Látomás a
Szentföldön is
ritka dolog ma már...
a gépkocsi-
áradatban
menetelt egy szamár.

IZRAELI TOLDI

Istenbizony
még legénytoll
sem pelyhedzik állán,
de máris egy
mozsárágyú
lóg kamaszos vállán

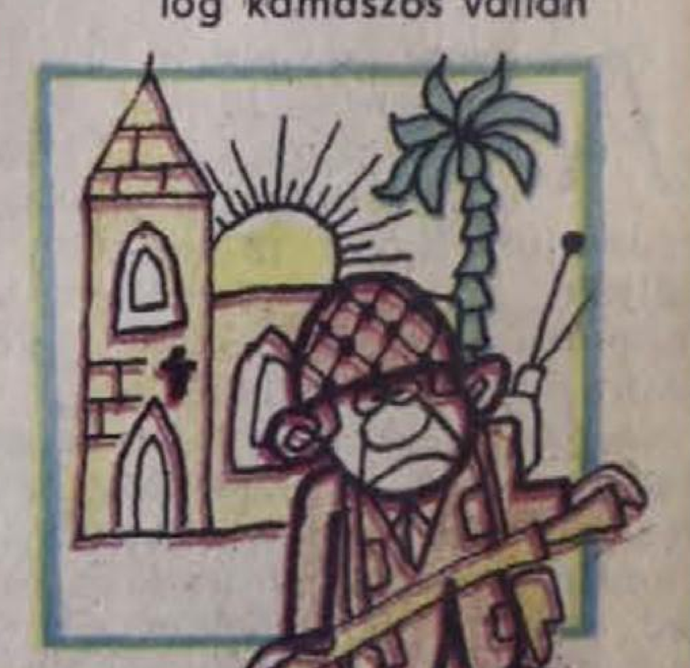
SZAMÁRIÁBAN

Ahol örök
békét ígért
a mennyei követ,
békés napnak
számít, ha épp
nem dobálnak követ.

HAZÁNKFIA

Elszánt képű
öreg harcos,
a ruhája keki...
Paksról kérdez.
Talán csak nem
honvágya van neki?

BIBLIAI ADÓHELYZET

Úgy hírlik, a
gazdaságban
csodák mennek végbe,
de az adó
Jákob-létrán
mászik fel az égbe.

KÖZÖS HAZA

Történelmünk
zord színpadán
vitáz zsidó s arab...
reméljük, hogy
hepienddel
végződik a darab!

KERESZTÉNY ÖSTEMPLOM

Betlehemi
őstemplomban
ma is áll a jászol...
Künn egy hadfi
géppisztollyal.
(Nem egészen pászol.)

– Majd adok én neked zugközvetítést!

BÚCSÚMŰSZAK

Közel száz ország televíziós társasága közvetítette egyenes adásban Békovács Lamantin kőköszörülő szakmunkás búcsúműszakját. A Szájzár és Agylakat világhírű dolgozója 38 évet húzott le a nagyvállalatnál s ezalatt számos nagy csata, felejthetetlen 8 óra (plusz ebédidő) részese volt.

Mindezek ismeretében a vállalat kollektívája nem vélelenül döntött úgy, hogy Békovács Lamantint méltó, de legalábbis emberi körülmények között búcsúztatja az aktív munkától. A kiváló kőköszörülő szakmunkás a vállalati statisztikusok kimutatása szerint pályafutásának 38 éve alatt több mint tízezer alkalommal húzta magára a reá oly jellemző kezeslábast, ezen kívül 672 mosó- és 2 Fa szappant használt el tisztálkodás céljából. Ő még egy volt a régiek közül, akik büszkén állíthatják magukról, hogy együtt kőköszörültek a nagy Jónabrék Frigyessel, akiről pedig köztudott, hogy új alapokra helyezte a szocialista kőköszörülést.

Ugyancsak a vállalati statisztikusok tárták fel azt a döbbenetes erejű tényt is, hogy Békovács Lamantinnak, gazdag pályafutása során 92-szer rendezték a normáját, négyszer a fizetését, csupán a lakáshelyzetét nem rendezték egyszer sem.

Már hónapokkal a nagy nap előtt megkezdte a munkáját a Békovács Lamantin Búcsúztatását Koordináló Bizottság (BLBKB), azzal a céllal, hogy a kiváló dolgozó utolsó, főmunkahelyen eltöltött nyolc óráját kellőképpen emlékezetessé tegyék. A BLBKB tagjai ennek érdekében felkeresték a régi, legendás kőköszörülőket, hogy felkérjék őket egy, Békovács Lamantinnal közös műszakra.

Szerencsére, a hatékony szervező munka meghozta a várt eredményt. Az egykori kollégák közül mindenki szívesen vállalta a búcsúműszakot, csupán néhány, ma is aktív szakinak volt kikötése: pénzt ugyan ők sem fogadtak el, ám kérték, hogy azt az összeget biztosítsák számukra, amelyet ők a búcsúműszak idején géemkában kerestek volna. (A búcsúműszak bevételét egyébként az ünnepelt — egy ellenszavazattal — jótékony célokra ajánlotta fel.)

Békovács Lamantin kőköszörülése mindenkit elbűvölt, lenyűgözött, vagy egyszerűen csak magával ragadott. S bár — mint egyes szakkomentátorok megállapították — gyorsasága valamelyest megkopott, utánozhatatlan körkörözési technikáját még ma is tanítani lehetne. (Ha lenne miért: ma már ugyanis sehol a világon nem körköröznek!)

A búcsúműszak végül is megérdemelt sikerrel zárult. A BLBKB tagjai jogosan vágták zsebre a nagyösszegű, adómentes jutalmat, az ünnepelt pedig meghatott szavakkal mondott köszönetet azoknak, akik kifejezetten azért hagyták félbe munkájukat, hogy mégegyszer, utoljára lássák őt dolgozni.

A nagy nap reggelén ünneplőbe öltözött a Szájzár és Agylakat kőköszörülő műhelye. Néhány percnyi színházi késés után hatalmas ováció közepette jelent meg a nagyszámú nézőközönség előtt Békovács Lamantin, s jellegzetes kezeslábasában azonnal munkához látott.

Hamarosan megé[illegible] a társak is, aki[illegible] sok munkaórát átdolgozott az ünnepelt. S miközben száz ország televíziójának kamerái mind Békovács Lamantin napi gondoktól telebarázdált arcát keresték, csak úgy égett az ünnepelt keze alatt a munka. (Ez alkalommal, életében először, még a védőkesztyűt is magára húzta.)

Sajnos, Békovács Lamantin hálatelt szavait már senki sem hallotta: a televíziók erre szánt műsorideje lejárt, s miközben az ünnepelt a maga egyszerű, keresetlen stílusában a nagyüzemi kőköszörülés előnyeit ecsetelte, közel száz ország tévénézői már régen egy női fehérneműket reklámozó rövidfilmben gyönyörködhettek.

Föld S. Péter

SZERÉNY KITÜNTETÉS

SZERVA OTT

– És ez az „új Marshall-terv" jobb lenne, mint a már megszokott ötéves tervek?

Bizalomerősítő lépés

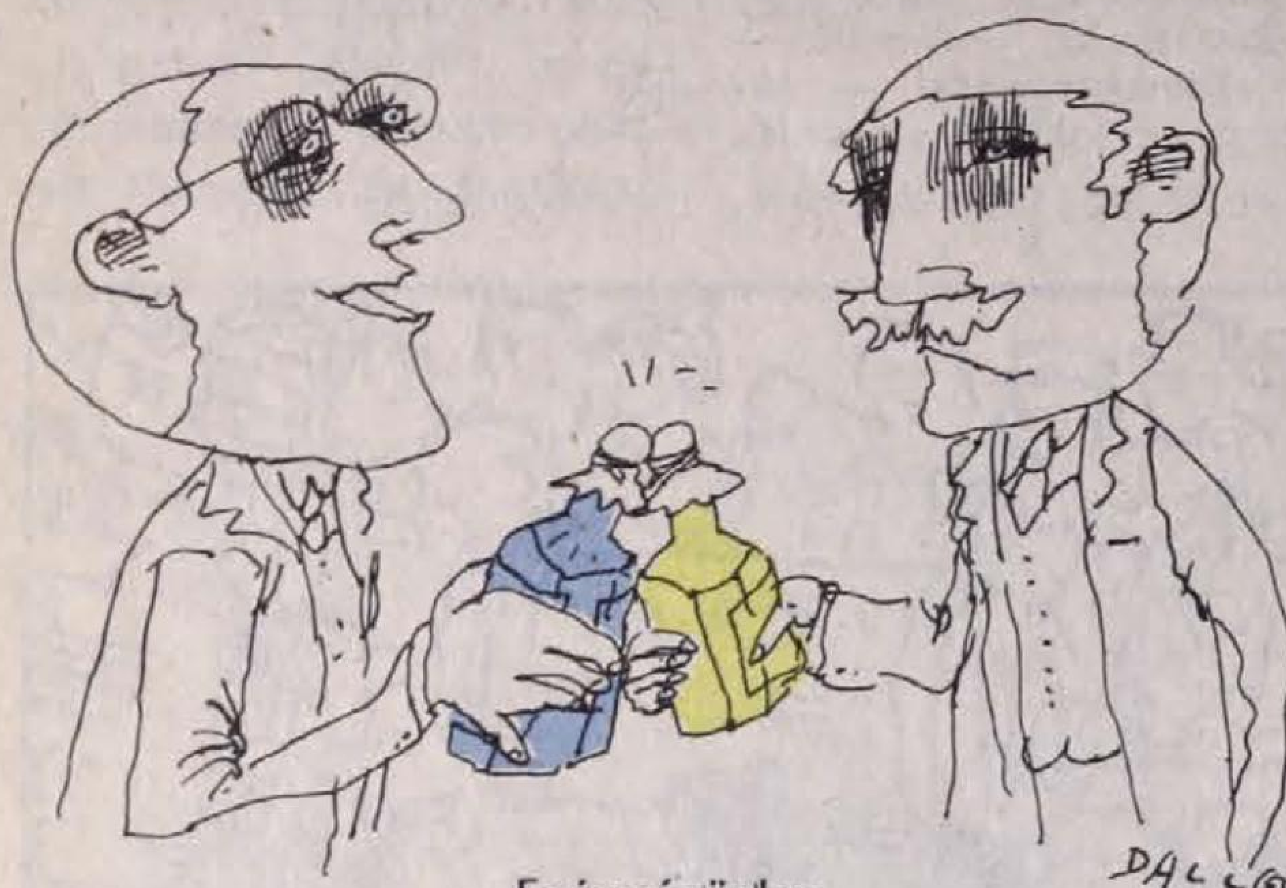
A KÍNAI AGYAGHADSEREG ELHAGYTA HAZÁNKAT

SIMOR ANDRÁS:

EVOLÚCIÓ

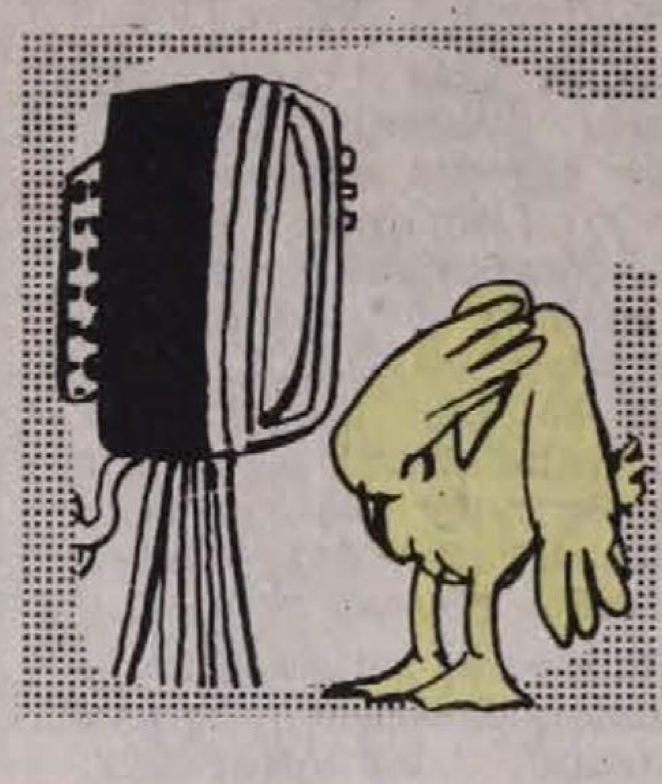
Azokban az átkos ötvenes években
nem játszották nekünk Herczeg Ferencet,
emiatt nem azon töprengtünk, vajon
járt-e Cecil a Török utcában.
Azóta viszont
egyre többet
gondolkodunk ezen.

TULZOTT GYÓGYSZERFOGYASZTÁS

– Egészségünkre...

CSODA A TÉVÉBEN

Az elmúlt hét egyik napján meglátogattam a fiamat otthonában. A kis család éppen vacsorázott a konyhában. Beléptem a szobába, a tévé bekapcsolva, gondoltam, megnézem az esti híradót.

Néztem egy darabig és elámultam. Kiszóltam a fiamnak: — Ti tudjátok fogni a francia tévét? Vagy ez csak egy külföldi riport?

Bejön a fiam, nézi az adást. Bortermelők autókkal, szekerekkel. Tüntetnek a külföldi borimport, meg a nyakukon maradt hazai készletek miatt. Már megint ezek az izgága franciák... Biztosan az olasz bor fáj nekik. Vagy lehet, hogy ezek osztrákok? A burgenlandi parasztok megint elzárják a magyar határátkelőt?

Aztán megüti a fülemet egy ismerős szó. Az, hogy Kiskőrös. Ilyen nevű francia falut nem ismerek, se osztrákot. Ha meg keleti szomszédunkról volna szó, Chischorosecunak mondanák.

Ez bizony Kiskőrös. Bács megyében. Itt született Petőfi. Az alföldi széles rónaságon. Bár sokak szerint nem itt született, hanem Félegyházán, ami ellen a kiskőrösiek tiltakoznak. Lehet, hogy most Petőfiért tüntetnek?

Nem biz'a! A jámbor kiskőrösi szőlősgazdák a maguk borbajai miatt vonultak fel, autókkal, szekerekkel.

No még ilyet! Ki ezért a felelős? Talán a mezőgazdasági minisztérium, hogy telepítésre, többtermelésre biztatta őket? A belkereskedelem, hogy nem veszi meg tőlük a bort? A külkereskedelem, hogy nem tudja külföldön eladni, sőt ezerhektószám vásárolja a bort meg a pezsgőt az olaszoktól? Azt a pezsgőt, amire olaszul rá van írva, hogy Sámpánszkoje szovjetszkoje. Azóta már le is állították a behozatalát. Lám, Kiskőrös világpolitikát csinál.

Nos, szerintem egyik minisztérium sem hibás.

Aki az egész tüntetésnek oka, az a Magyar Televízió.

Kellett annyit mutogatni a kiskőrösieknek a francia szőlősgazdák demonstrációit? Kellett őket kiokosítani a burgenlandi tüntetésekkel, határelbarikádozási riportokkal?

Mindig mondtam, nem vezet ez jóra. Mindennek a sajtó meg a televízió az oka. Ott tanulják a sok rosszat, hogyan kell kábítózni, sztrájkolni, szeretkezni, tüntetni, meg másként gondolkodni.

Különösen manapság. Régebben is mutogattak tüntetéseket, de akkor legalább hozzátették, hogy ilyesmi csak az átkosban, a rothadóban, az élősdiben fordulhat elő, nálunk bezzeg más a helyzet, mert bennünket a baráti internacionalista segítségnyújtás kihúz a csávából. Illetve a borból. De most már ez sincs, mert a legnagyobb vevőnk eléggé el nem ítélhető módon leszokott az alkoholról és a nyakunkon hagyja a gyöngyöző nedűt.

Ezekkel a sötét gondolatokkal küszködve ültem le aztán csütörtökön a tévé Fóruma elé. Ott is szó esett a kiskőrösi borháborúról és a miniszter meg is magyarázta, mi az oka az egésznek. A tévét nem hibáztatta, hiszen annak a vendégszeretetét élvezte. Én mégis aggódom, mi lesz, ha az emberek nálunk ezentúl is onnan tanulják el a példákat. Nem fognak-e tüntetni majd az almatermelők, a búzatermelők, mert hisz ott is bajok vannak a túltermeléssel.

Az ám, túltermelés... Negyven éve verik a fejünkbe, hogy a kapitalizmusban milyen válságokat okoz a túltermelés. Olyankor például Brazíliában a tengerbe öntik a kávét.

Be jó, hogy nekünk nincs tengerünk!

Novobáczky Sándor

FOTÓSAROK

Gumi-utas

Nyakában egy gumiköpennyel utazta be a világot egy észak-kelet-letargiai egyetemista. A különös út célja hogy bebizonyítsa: egyáltalán nem elképzelhetetlen, hogy őseink mintegy négyszáz évvel ezelőtt már egyszer nekivágtak ennek az útnak, csak akkor egy defekt miatt kénytelenek voltak visszafordulni.

Az orvosai szerint tökéletesen egészséges fiatalembert nagy szeretettel fogadták, bár sehol nem értették, miért van a nyakában a gumi?

Tulajdonképpen én magam sem értem! — nyilatkozta az egyetemista az újságíróknak. De mivel nem túl nehéz és viszonylag kényelmes, egyáltalán nem zavar. A hosszú utazás alatt egyébként jól kijöttünk egymással, mert szerencsére mindkettőnknek rugalmas természete van.

efespé

(MTI Fotó Földi Imre felvétele)

EGYÜTTÉRZÉS

– Muszáj többet innunk, fiacskám, hogy segítsünk a szőlősgazdákon!

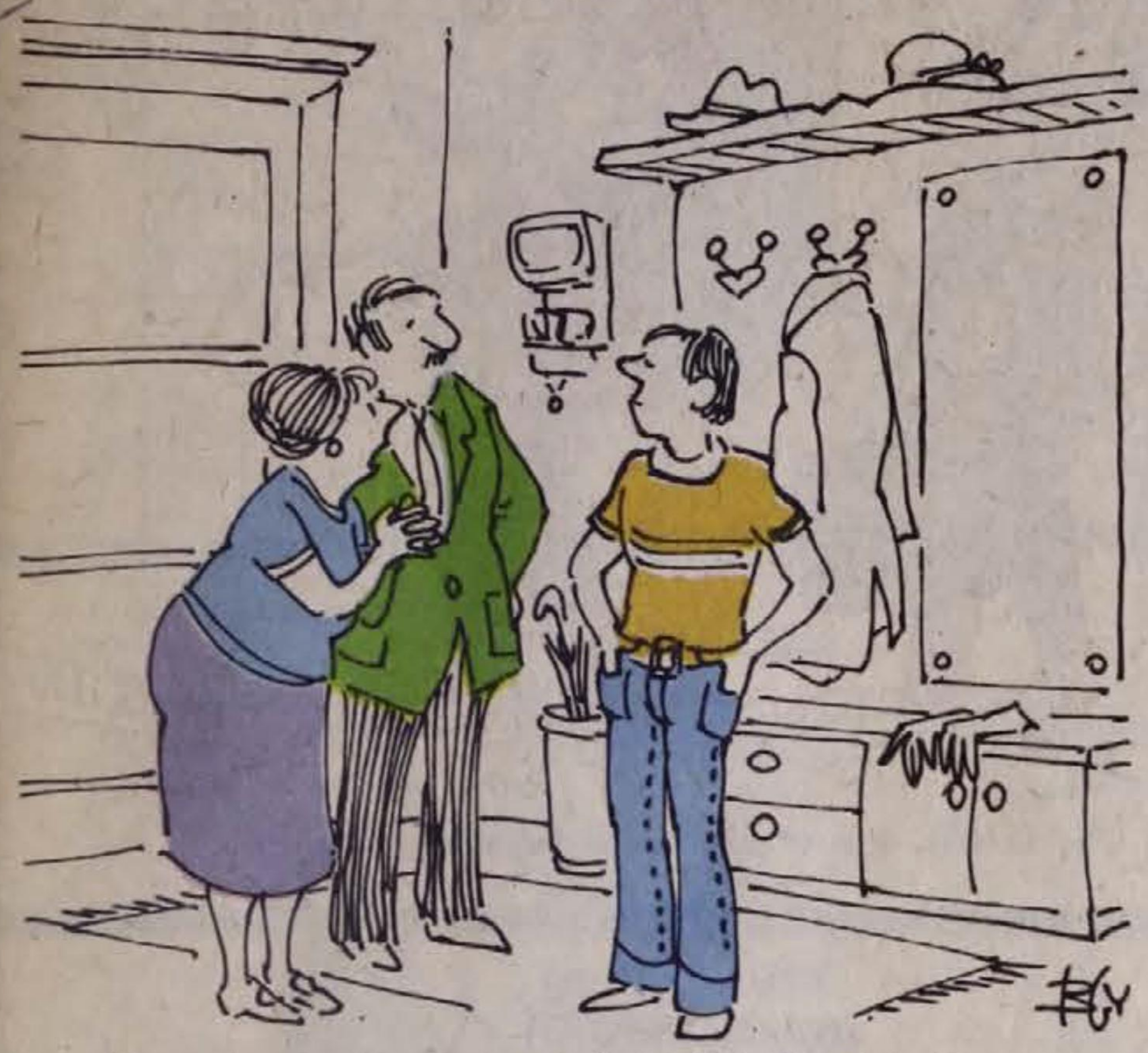
Megválasztották Moszkva Szépét

GYEVUSKA GLASZNOSZTY

Franciaország: egy párt sem szerzett parlamenti többséget

TANULHATNÁNAK TŐLÜNK!

IZGALMAS ÉLET

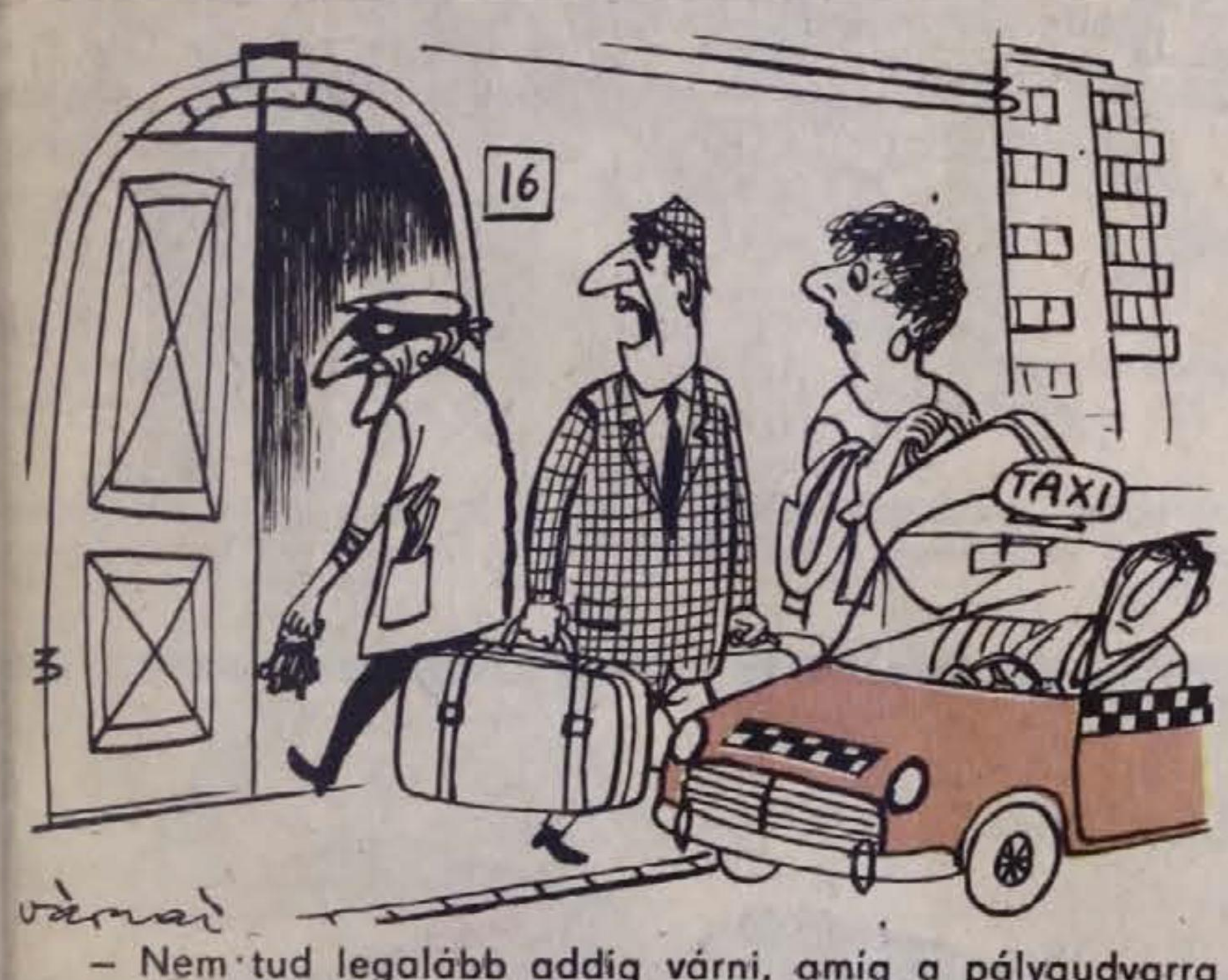

– Most, hogy végre nem kell tovább titkolni, hogy mormonok vagyunk, te belépsz a FIDESZ-be . . . ?

– Egy jósnő ma négyszáz forintért megjósolta, hogy a jövő évben meg fogsz csalni – mondja a férj felháborodottan a feleségének.

– Te ostoba – válaszolja a feleség. – Ezt teljesen ingyen én is megmondhattam volna neked.

– Nem tud legalább addig várni, amíg a pályaudvarra kiérünk?!

AVAGYÚGY

Valamikor még az év elején hangzott el a kérdés az egyik televíziós műsorban, mármint az, hogyan lehet a decemberi bérekből megélni a januári árak mellett. Nos, a helyzet azóta sokat változott. Ma már a kérdés másként fest: hogyan lehet megélni a májusi bérekből a júniusi árak mellett.

Lassan lépegetünk előre . . .

■

Nem kacsa. Liba. A közelmúltban bejárta az egész magyar tömegkommunikációt: a Győr-Sopron megyei Kajárpécen, Baloghék baromfiudvarában 32 (!) esztendős kort ért meg egy Kati névre hallgató liba. Szép. Megható. De a kollégái tán az éveket tekintve is a kollégái lehetnének, ha idő előtt (!) nem futnának össze a késsel.

■

Néztem nemrég a televízióban a Felkínálom című műsort, s benne a reményekre jogosító nagykapu-nyitogató automata szerkezetet. E berendezéssel is fölszerelve, egy „lakossági nagykaput" harmincöt-negyvenezer forintból ki lehetett hozni – 1987-es árakon.

Kiskapuról nem esett szó az adásban. Az lényegénél fogva automata.

Vegyünk adónaplót! „Kedves Naplóm! Tudatom Veled, ma ugyan megvásároltalak, de szívből szeretni soha nem foglak . . ."

■

Versenytárgyalást írtak ki arra, hogy mibe fektessék azt az összeget, amely a Nemzeti Színház fölépítésére gyűlt össze, közadakozásból. Hogy ne csak az értékét őrizze, de még fialjon is valamennyit, minél többet. Tán nem volna haszontalan az ötletekből is közadakozást rendezni. Aztán azokat – a jobbakat! – ugyancsak megfialtatni.

■

Ötesztendősek is elmúltak már a kiskunfélegyházi ötösikrek. Hogy rohan az idő! A gyerekcipők például pár nap leforgása alatt többszáz forintot öregedtek.

■

Divatbemutatót láttunk a képernyőn Rómából. Ha igaz, ismét itt a mini. S ha nyári divat van, talán még nyár is lesz. Ahogy azonban az utazási irodák prospektusait böngészem, egyre világosabb: nekünk az idén nem minden út Rómába vezet . . .

■

Emlékezzünk: pár hónapja a jó öreg Holmes-t csúnyán kiütötték a profibox nehézsúlyú döntőjében. És lám, vesztesként is kapott 3,1 millió dollárt.

Van remény . . .

Münz András

VILMA NÉNI

– Bonyolult dolog a politika, Áron bácsi, Kambodzsa belügyeibe se szóltunk bele annak idején.

RANDEVÚ ELŐTT

A BELVÁROSI KITILTÁS UTÁN

ELKÉSZÜLT

– Most már jöhet a gyerek, Bella!

– Úgy látszik, van érzéke az új vezetési stílushoz . . .

VÁGJUNK BELE!

KÜLKER-REFORM

– Semmi az egész, elvtársak, a kuvaitiakat kell rábírnunk a disznóhúsra, az oroszokat a pálinkára, a svájciakat pedig a magyar részvényekre.

– Kedves uram, nem óhajtanak inkább a mi „Zoll" géemkánknál vámoltatni?

– Már megint?!

MŰSZERHELYZET

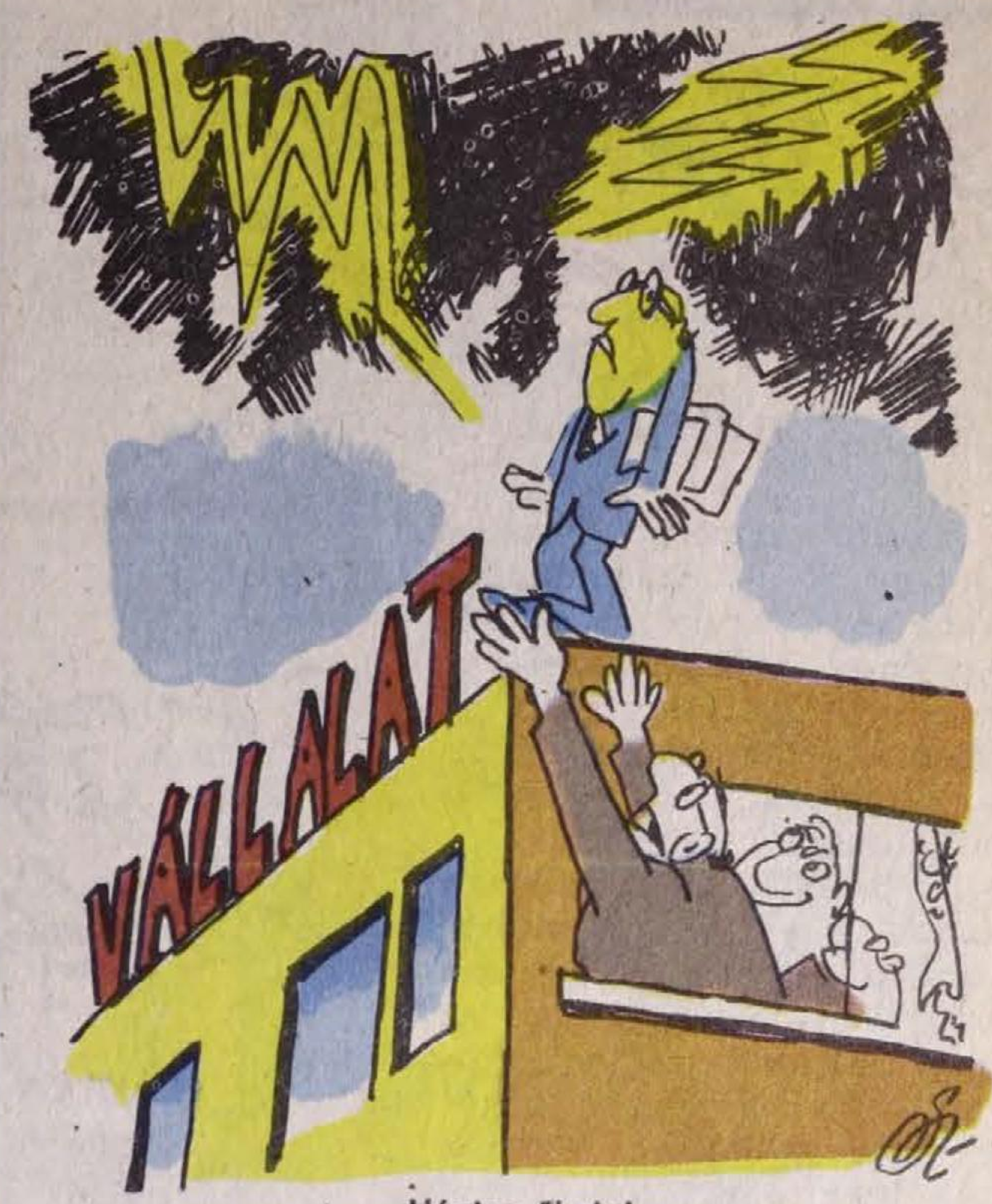

MODERN MŰTŐ

VÁLLALATI VILLÁMHÁRÍTÓ

– Vágjon őbele!

PÁLYAVÁLASZTÁSI DILEMMA

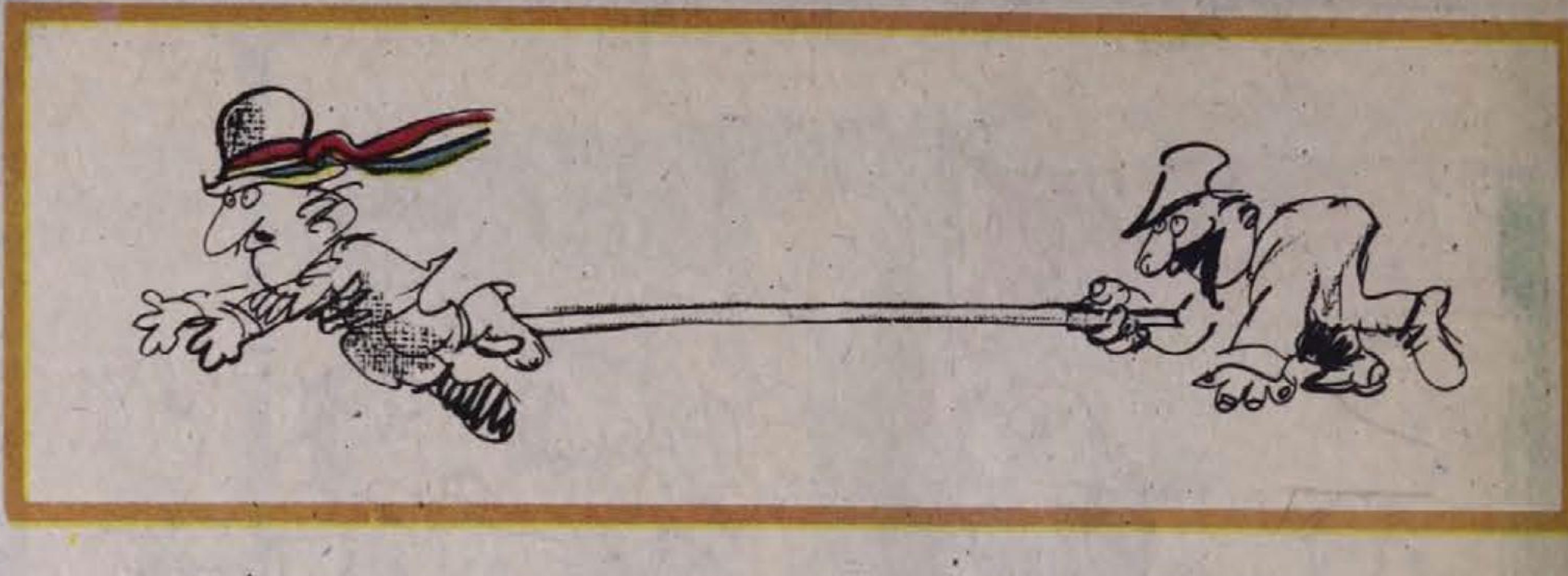

TABI LÁSZLÓ

Miért üldözik a magyart?

ILLUSZTRÁCIÓ: SAJDIK FERENC

Hazám népéről nekem nagyon jó a véleményem. Tehetséges nép vagyunk, egy kissé hajlamosak ugyan a bohém életvitelre, de az ilyesmi a tehetséggel együtt jár. Népünk pozitív vonásait rendre felsorolni sokáig tartana, elég, ha arra utalok, hogy lélekszámunkhoz viszonyítva mily sok hazánkfia járult hozzá az emberiség kultúrájához, következetes harcunk a békéért példamutató, minden más tekintetben is a haladást szolgáljuk, természetünk vidám, humorunk (ha nem ellenem irányul véletlenül) egészséges, olyan apróságokról, mint a világhíres tokaji bor vagy a szegedi szalámi, már nem is beszélve. Mégis üldözik a magyart.

Hogy kik? A nemzetközi sportmérkőzések bírái, pontozói, játékvezetői. Sajnálatos és érthetetlen dolog ez.

Felszabadulásunk után az első nemzetközi futballmeccs 1945 nyarán volt az Üllői úti pályán: Magyarország—Ausztria. Kevesen tudják, hogy e mérkőzés egy részét a rádióban én közvetítettem; én azonban jól emlékszem rá, mert — szerénytelenség nélkül szólva — azóta sem blamáltam magamat olyan kínosan. Rég volt, még sűrűbb fátyolt rá! Egyvalami azonban bizonyos: a játékvezetőt egyetlen korholó szóval sem illettem. Hogy ebben a tekintetben nem találtam követőkre, azt nagyon sajnálom.

Mert minő keserűség fogja is el az embert, amikor tévé riporterétől azt kell hallania, hogy a magyar vízipólócsapat a játékvezetőnek ellenszenves, ha azt kell olvasnia, hogy a mi Dudásunkat Kölnben gyalázatosan letiporták, ha azt kell tapasztalnia, hogy a bírák és pontozók valahány nemzetközi mérkőzésünkön a kárunkra tévednek, rosszindulatukkal minket súlytanak, magyarán: csalnak, hogy mi ne győzhessünk. Midőn, ilyeneket hallok, alig-alig tudom legyűrni indokolatlan kisebbrendűségi érzéseimet. De hát miért üldözik a magyart, ezt a derék, rokonszenves népet? Az ellenkezőjét ugyanis még sohasem hallottam; hogy döntő meccsünket egy javunkra teljesen alaptalanul megítélt tizenegyessel nyertük meg, hogy ökölvívónkat félholtra verték, mégis őt hozták ki győztesnek, hogy csapatunk ellenfelét a játékvezető feltűnően utálta, ellenben annyira nem tudta leplezni irántunk érzett rokonszenvét, hogy az már direkt kínos volt nekünk — ilyesmire nem emlékszem. Miért üldözik a magyart?

El vagyok keseredve.

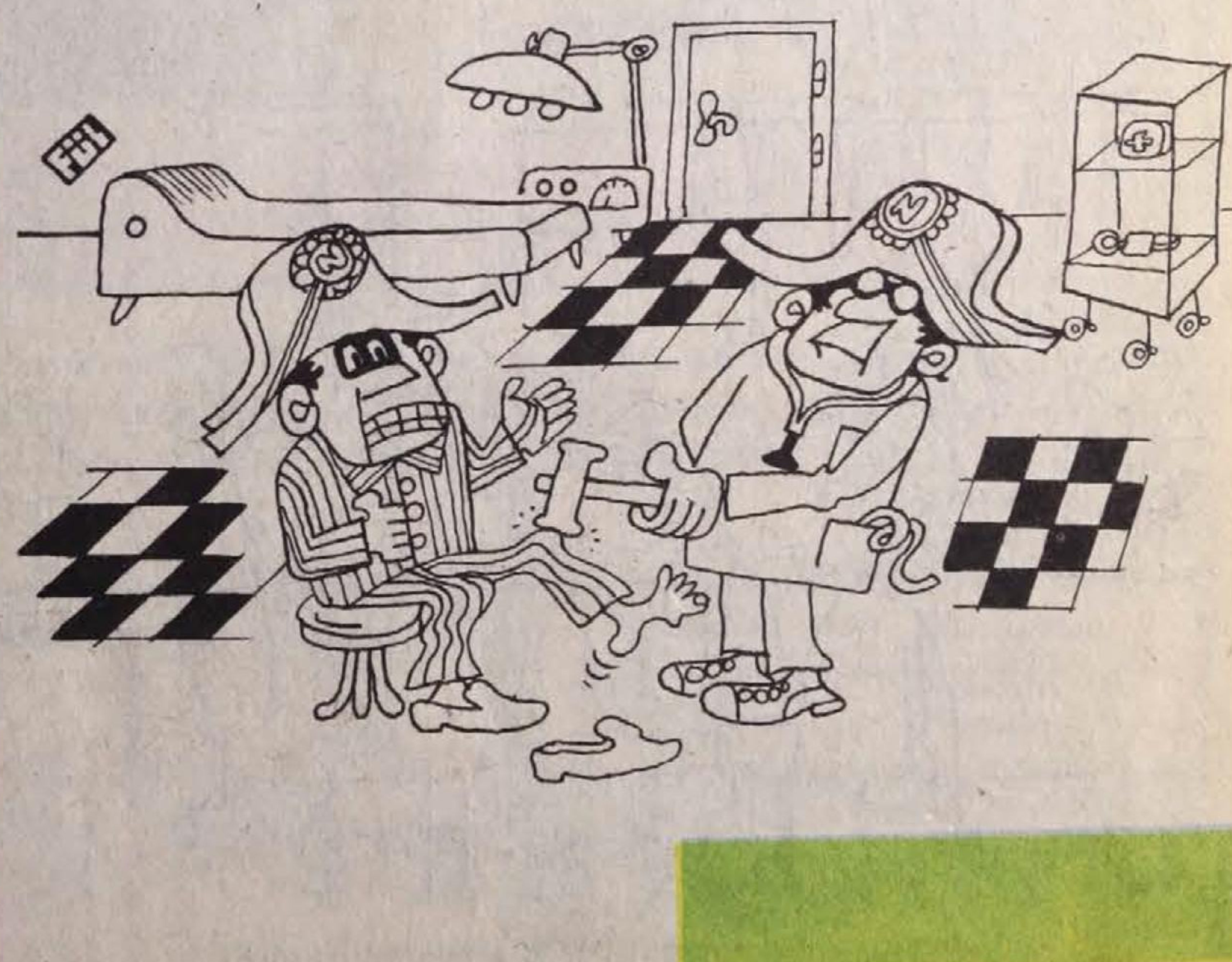

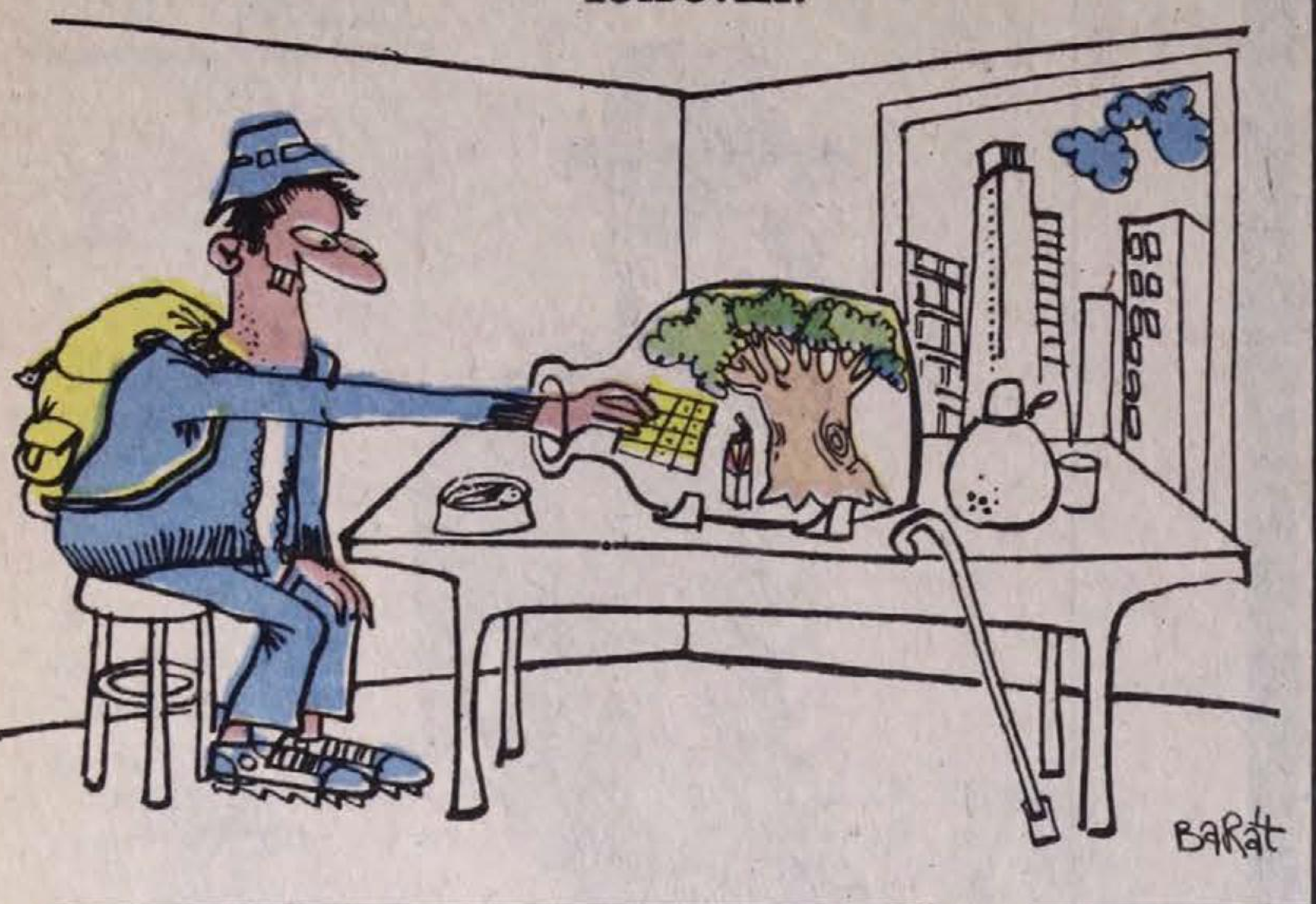
BRENNER, DUNAI, BALÁZS-PIRI, HEGEDÜS LEHOCZKI, FÜLÖP

SKIZO-FRÉNIA

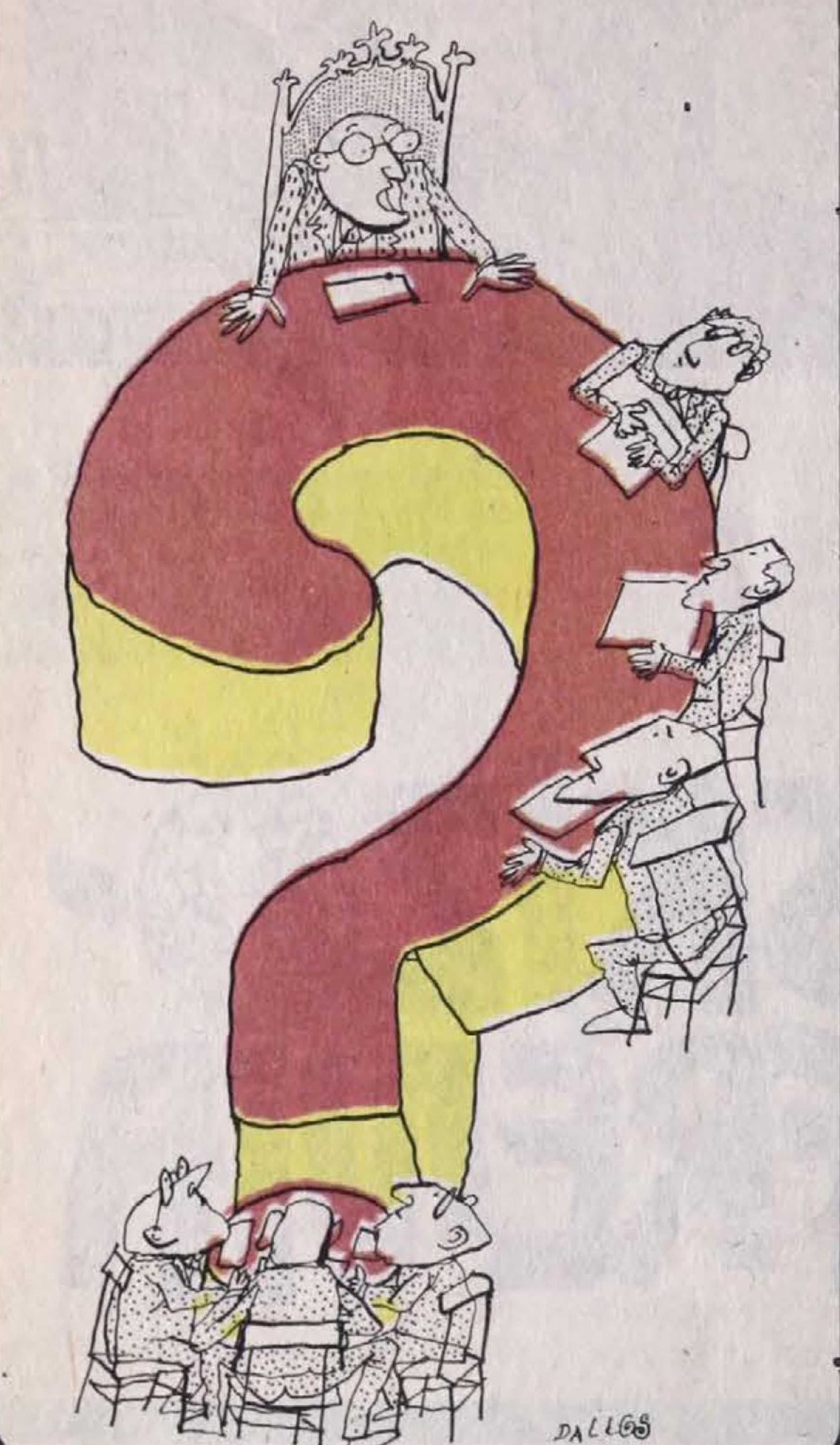
ZÖLDÖVEZET

– Elhiszem, hogy gazdagok a vendégei, de hogy naponta kétszer is sült keszeget esznek?!...

VÁLLALATI VÁLSÁGSTÁB

KIÉ A GYÁR?

A fenti kérdés szemléletes megválaszolásához mindenekelőtt vegyünk talán egy gyárat...

Amelyet mondjuk Manó bácsi alapított 1910-ben, és így a gyár értelemszerűen az övé is volt. Manó bácsi gondosan kizsákmányolta munkásait, akik viszont cserébe szorgalmasan dolgoztak, és karcsú, habkönnyű, világszínvonalú röppentyűket készítettek.

Tegyük fel, hogy Manó bácsi a Nagy Világválság idején kapott egy szívrohamot, vagy egyszerűen csak főbe lőtte magát. A puritán temetést követően a gyárat fia, Kismanó vitte tovább. Ő is gondosan szervezett, szünet nélkül konszerűsített és kizsákmányolt, a munkások pedig továbbra is karcsú, habkönnyű, és világszínvonalú röppentyűket készítettek.

A Manó és Tsát 1948-ban államosították, s egyúttal átkeresztelték mondjuk Rákosi Mátyás Röppentyűgyárrá. Hogy kié lett a gyár? Nos, mindenkié. Kinevezett igazgatója, az egykor nagyreményű suszterinas boldog volt. A munkások is boldogok voltak és boldogan készítették tonnaszámra az acélröppentyűket, amelyek szépen csillogtak, viszont nem tudtak felrepülni.

Teltek, múltak az évek, s amikor az új gazdasági mechanizmus szele végigcirógatta a gyárudvaron rozsdásodó röppentyűhegyeket, a terebélyes trösztből három önálló gyárat hoztak létre. Rövidesen a Röpgyár, a Pengyár és a Tyűgyár mellé — külföldi kölcsönökből — építettek egy összeszerelő üzemet, ahol az acélröppentyűk elnyerhették végső formájukat és helyüket. (Sajna, az utóbbit ismét csak a gyárudvaron.)

Miközben e sorokat írom, a „mindenki gyáraiban" lázas munka folyik, néhai Manó bácsi gépeit állami dotáció olajozza, s az acélröppentyűk is szépen csillognak.

A szorgos munkáskezekhez tartozó munkásagyak pedig arról ábrándoznak, hogy a gyár végre igazándiból is az övék lesz, és saját gyárukban karcsú, habkönnyű röppentyűket fognak készíteni.

Akár még exportra is...

Walter Béla

SZAKMAI RUTIN

– Olyan a szeme, mint a sasnak! Egy kilométerről felismeri a népi ellenőröket!

GYORSITÁS

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Használt Siesta-kályhát; — 40-es, lapos sarkú női cipőt; — Rudjard Kipling: Ha című versét magyarul vagy angolul; — Régi labdarúgócsapatok fényképeit, zászlóit, jelvényeit, mezeit; — A Galaktika 1—32. számait; — A Metagalaktika 1. számát; — A Helikon Kiadónál megjelent 12 kötetes Hemingway életműsorozatot; — 1986 előtt megjelent Turf újságokat; — Duran Duran rajongó fiúkat, levelezőpartnernek.

KÍNÁLNAK: Ülőkádat; — PB-s gázrezsót; — 3 db karnist; — A HiFi magazin 14. számát; — Különböző IPM számokat; — Kiságyat; — Mély babakocsit; — Gyermekfürdőkádat; — Az Új Idők lexikon 2., 4., 7., 8. és 9. kötetét; — A Tolnai Lexikon 1., 2., 4. és 6. kötetét; — A Ludas Matyi 1966-os évfolyamát; — A Kertészet és Szőlészet 1979. 25. számától 1985 végéig megjelent példányait; — Az Autó Motor 1970 és 1976 között megjelent számait vászonkötésben; — Az Interpress Magazin 1978-as évfolyamát valamint az 1980 és 1982 között megjelent teljes évfolyamait; — 200 db bébiételes üveget.

CSERÉLNEK: Ülőkádat Siesta kályhára; — Megegyezés szerinti tárgyat 40-es, lapos sarkú női cipőre; — A HiFi Magazin 14. számát és különböző IPM számokat 1984 és 1987 között megjelent bármelyik Ez a Divat Évkönyvre; — Kiságyat, mély babakocsit és gyermekfürdőkádat kétkerekű gyermekkerékpárra.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek-kínáljanak!

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 188-411-es telefonszámon, a 909-es melléken lehet érdeklődni.

VASGALUSKA A 21. SZÁZADBAN

„Hatóságosdi" címmel jelent meg ezen az oldalon dr. Del Medico Imre levele, melyben azt kifogásolta, hogy az Országos Műemléki Felügyelőség egy pályázat kapcsán anyagot gyűjtet diákokkal, s az adatközlőnek — személyi adatain kívül — személyi számát is meg kell adnia.

Erre a levélre válaszolt olvasónknak Ghyczy Tamás, az OMF szakreferense. Gondolatait rövidítve adjuk közre.

Nyilván oka volt Del Medico Imrének arra, hogy pont a személyi számok ügyében emeljen szót. Mivel most nemcsak adatokat, hanem mondákat, legendákat is gyűjtettünk barátainkkal, aránylag hamar rájöttünk, hogy ez a régi mese modern változatát ígéri. Hajdan a mesebeli Bakarasz vagy Vasgaluska a nevét óvta illetéktelenektől, azt hivén, hogy a hatalmába kerül annak, aki azt megtudja. Komputerizált korunkban ez a személyi számról kezd elterjedni. Hiába ez már csaknem a 21. század!

Az persze igaz, hogy a személyi szám magánügy. Nem is tudnánk, nem is akarjuk követelni, hogy valaki azt rendelkezésünkre bocsássa. Pusztán kértük. A tudományos igényű kutatás ugyanis mit sem ér a források pontos megjelölése nélkül. Annak idején Bartók és Kodály is megkérdezték, ki dalolta, amit dalolt, pedig ők sem játszottak hatóságosdit. A dolog csak ettől válhatott hitelessé.

Halomra gyűltek a fontos és értékes interjúk, rajtuk van a személyi szám is, mégsem hiszem hogy a személyiségjogokat sértettük volna.

Mindenesetre köszönjük a figyelmeztetést.

Ghyczy Tamás
OMF

TORTÚRA

Május 11-i keltezéssel értesítést kaptam a Tudományos Minősítő Bizottság titkárságától, amelyben a következők állnak: „Amennyiben az adóelőleg levonásából adótúlfizetés keletkezik, az 1987. évi VI. Tv. 38/1987 (X. 12) MT rend., 50/1987 (X. 14.) MT rend., 68/1987 (XII. 14) PM. rend. rendelkezései szerint kell azt az illetékes adóhatóságtól visszaigényelni."

Véleményem szerint, ha az adóhatóság ennyire a „helyzet magaslatán" áll, jobb lenne, ha az állampolgárt megszabadítaná a rosszízű „visszaigénylés" tortúrájától, és munkaköréből adódóan, automatikusan „visszautalná" a túlfizetés összegét.

Az „illetékes adóhatóság" feladatkörébe ugyanis — jogállamban — ez is beletartozna.

Dr. Vuics Tibor
kandidátus
Pécs

EJ, MI A KŐ... !

Ez évi 14. számunkban „Kávé Hamupipőkének" címmel jelent meg az a panaszos levél, amelyben Károvics László budapesti olvasónk azt kifogásolta: már másodszor fordult elő vele, hogy a Karaván kávéban kődarabokat talál. Olvasónk a Compack Vállalattól az alábbi választ kapta:

Vállalatunknál a nyerskávé az eredeti zsákokból közvetlenül egy automata rendszerbe kerül, amely a tisztítás, pörkölés, csomagolás műveleteit emberi beavatkozás nélkül, számítógép vezérlése mellett végzi. A rendelkezésünkre álló tisztítóberendezés — korszerűnek mondható — fajsúly-megkülönböztetéssel választja ki a kávészemektől eltérő tömegű és szerkezetű anyagokat, majd távolítja el a rendszerből. Ennek ellenére már korábban is tapasztaltuk, hogy a kávészemekhez hasonló szerkezetű és nagyságú kődarabok észrevétlen maradtak és sajnos a csomagológépbe kerültek. Ezért a tisztítóberendezés mellé egy „kőtelenítő" készüléket is kapcsoltunk. A fenti intézkedések ellenére is az átlagosnál erősebben szennyezett nyerskávék esetében a vállalatunkra jellemző nagyvolumenű gyártás mellett, jelenlegi felkészültségünkkel az ilyen jellegű hibákat ma még teljes mértékben kiszűrni nem tudjuk.

Bogó László
műszaki vezérig. h.

Venczel György
keresk. vezérig. h.

KÉRDEZNI TUDNI KELL!

Május 18-i számunkban, a 13. oldalon „Sínen vagyunk?" címmel két olvasói levél jelent meg. Én Gerócs József boglárlellei lakos panaszához fűznék rövid megjegyzést, annak ellenére, hogy a panasz megválaszolásában nem vagyok illetékes, de én is a vasútnál keresem a kenyeremet, mint vonatvezető. Hasonló eset már kollégáimmal és velem is megesett.

Véleményem szerint G. J. panasza nem egészen jogos, ugyanis rosszul tette fel a kérdést, mint azt neki a mozdonyvezető is mondta. Ha a kedves utas úgy teszi fel a kérdést, hogy „...mindenütt megáll a vonat?" vagy „X felé megy a vonat?", akkor esetleg (a kapott válasz alapján, ami csak a feltett kérdésre vonatkozik) rossz vonatra száll, vagy lemarad.

Higgyék el — tapasztalatból mondom —, az érdeklődő utasok 60—65 százaléka nem tudja egyszerűen, világosan egyértelműen megkérdezni, amit tudni akar.

Sokkal kevesebb lenne az eltévedt utas, ha ilyen formán kérdeznének. „X-be szeretnék utazni, megáll ott ez a vonat?" vagy „X-be jó nekem ez a vonat?". De ha már úgy kérdez, mint G. J., akkor tegye hozzá, hogy „...és Lellén is megáll?"

A vonatokon szolgálatban levő személyzet zömmel segítőkész emberekből áll, akik egyértelmű, világos kérdésre egyértelmű világos választ adnak. Annál is inkább, mert azért vagyunk szolgálatban, hogy a kedves utas mihamarabb elérje úti célját, nem pedig azért, hogy öncélú, idétlen tréfákat űzzünk vele.

Makuch Mihály
vonatvezető
Pásztó

TÜCSÖK és BOGÁR

Félreértés ne essék: ez a Foci nem az a foci...

(Egy közös szerkesztőségi folyosón fotózta Gőz József)

Mindenkor biztositani kell az égetés helyének és környékének felnőtt személy által való tartózkodását, az égetés befejezésével a parázsló maradványok vizzel való lelocsolását.

Édes jó anyanyelvünk!

(A boglárlellei tanács felhívásában észlelte a Tiszaparti Szakközépiskola I. a. osztálya)

A NYÍREGYHÁZI MEZŐGAZDASÁGI FAISKOLA pályázatot hirdet a:

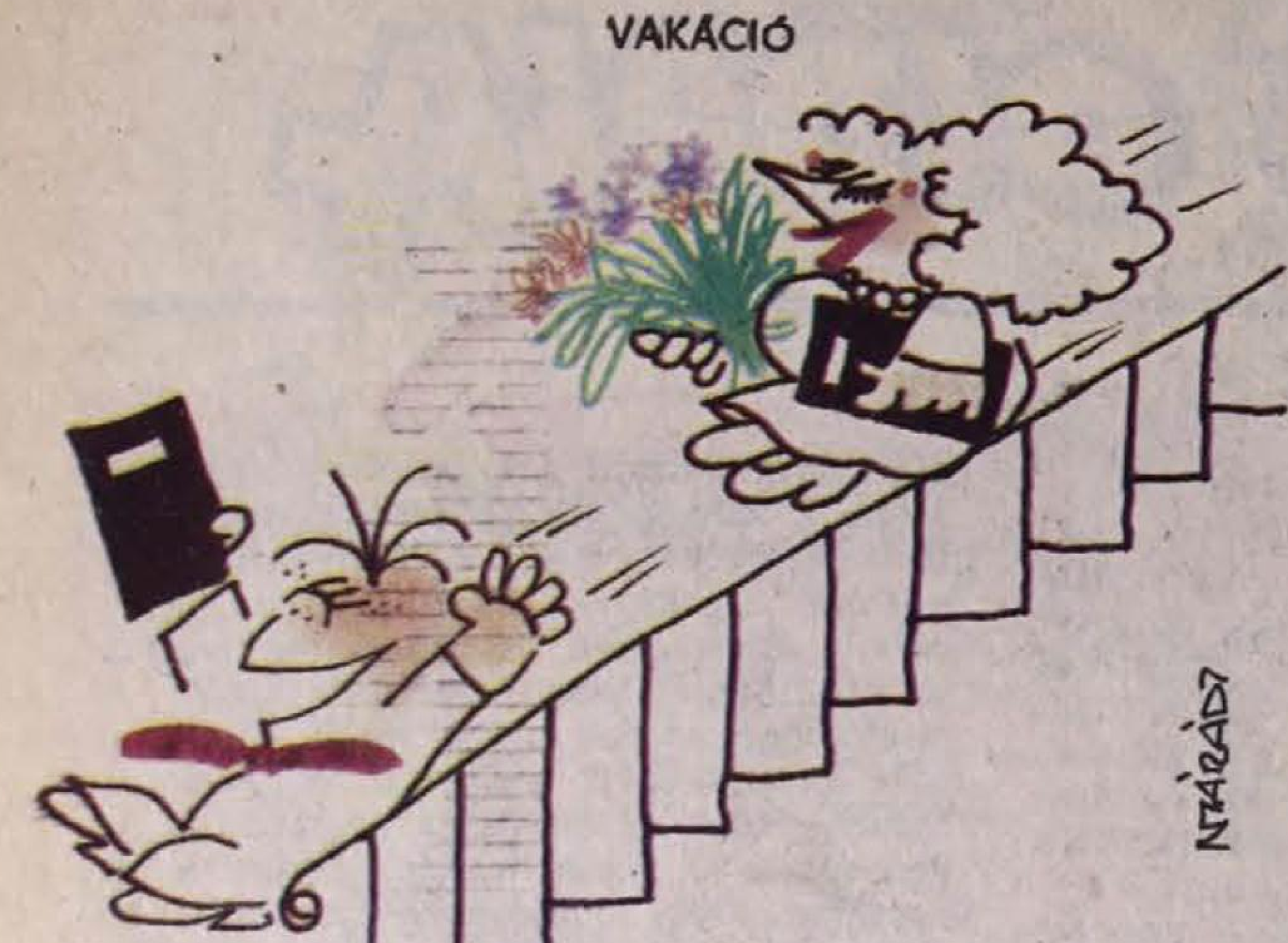
Fafejűek előnyben

(Beküldte dr. Csuta Lajos, szeghalmi olvasónk)

szélyben a kapu, de Kiss Gy. fejesét a gólvonal mentette. Az utolsó percekben a hazaiak erőtlen kísérlete-

Több gólvonalat a válogatott védelmébe!

(Az Észak-Magyarország c. lapban fedezte fel Hajdú István, mezőcsáti olvasónk)

KETTEN BESZÉLNEK

című rejtvényünk helyes megfejtése:

— Milyen érdekes. Nálam ez éppen fordítva van. Ha alszom, nem tudok kávét inni.

200—200 forintot nyert:

Hollós Miklósné, Budapest, Ipar u. 9. 1095.

Cserhalmi Dezső, Sóstógyógyfürdő, Tölgyes út 11. 4431.

Vámos Károlyné, Pápa, Attila u. 6. 8500.

A nyereményeket postán küldjük el.

TRIBÜN

Bill Gullickson, a kiváló veterán baseballjátékos egy szezonra Amerikából Japánba szerződött. Visszatérve beszámolt élményeiről:

— A legérdekesebb az volt, hogy egész idő alatt összesen csak két angol szóval találkoztam. Mitsubishi és Honda.

* * *

Greg Haugen nem tudta kiütni Vinny Pazienzát a hivatásos középsúlyúak világbajnoki döntőjében, de tizenöt meneten át agyba-főbe verte.

— Jó hosszú műsor volt — nyilatkozta utóbb a vesztes. — És nem is túl mulatságos.

* * *

A sportlövészek edzője félrehívja a segédjét.

— Te, nézz utána, mivel foglalkozik ez az új fiú a civil életben. Tudniillik feltűnt nekem, hogy minden lövés után zsebkendőt vesz elő és gondosan letörli a pisztolyról az ujjlenyomatait.

* * *

A profi rögbijátékos visszavonult és úgy döntött, hogy hátralevő napjait egy egészen kis városban tölti. Mikor barátai megkérdezték, miért hagyja ott a sokkal mozgalmasabb, sokkal szórakoztatóbb világvárost, így válaszolt:

— Nézzétek, ha Los Angelesben felfordulok az utcán, mindenki átlép rajtam és megy tovább a dolga után. Ha viszont Libertyben fordulok fel az utcán — ott is mindenki átlép rajtam, megy tovább a dolga után, de okvetlenül megjegyzi: — Jé, az öreg Tom Clark!

* * *

A nyugatnémet uszóutánpótlás egyik mestere mondta:

— Ha egy gyereket ordítással próbálsz fegyelmezni, az épp olyan, mintha dudával akarnád vezetni az autódat.

(p. p.)

GÓLYAMESE

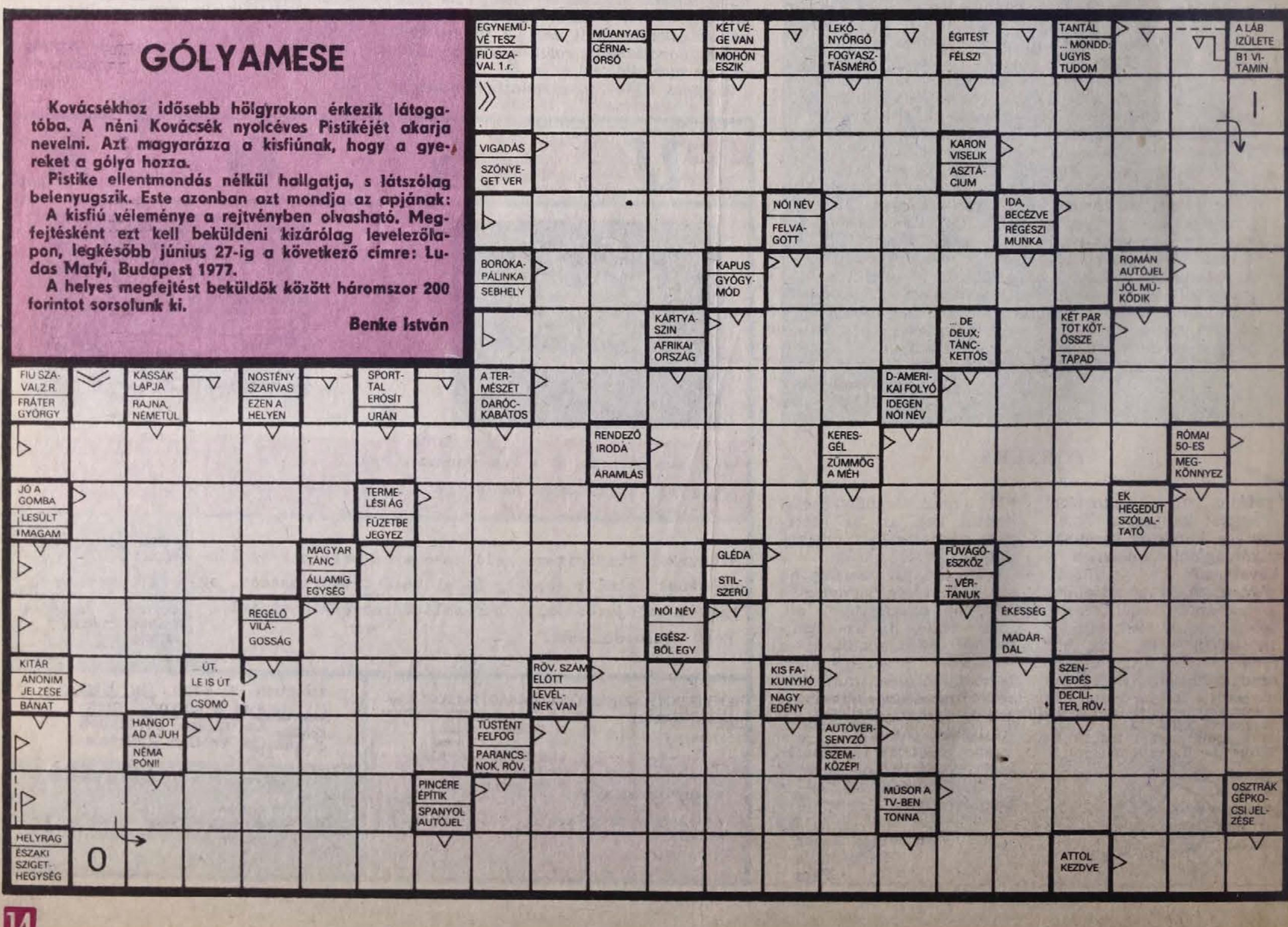
Kovácsékhoz idősebb hölgyrokon érkezik látogatóba. A néni Kovácsék nyolcéves Pistikéjét akarja nevelni. Azt magyarázza a kisfiúnak, hogy a gyereket a gólya hozza.

Pistike ellentmondás nélkül hallgatja, s látszólag belenyugszik. Este azonban azt mondja az apjának:

A kisfiú véleménye a rejtvényben olvasható. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb június 27-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

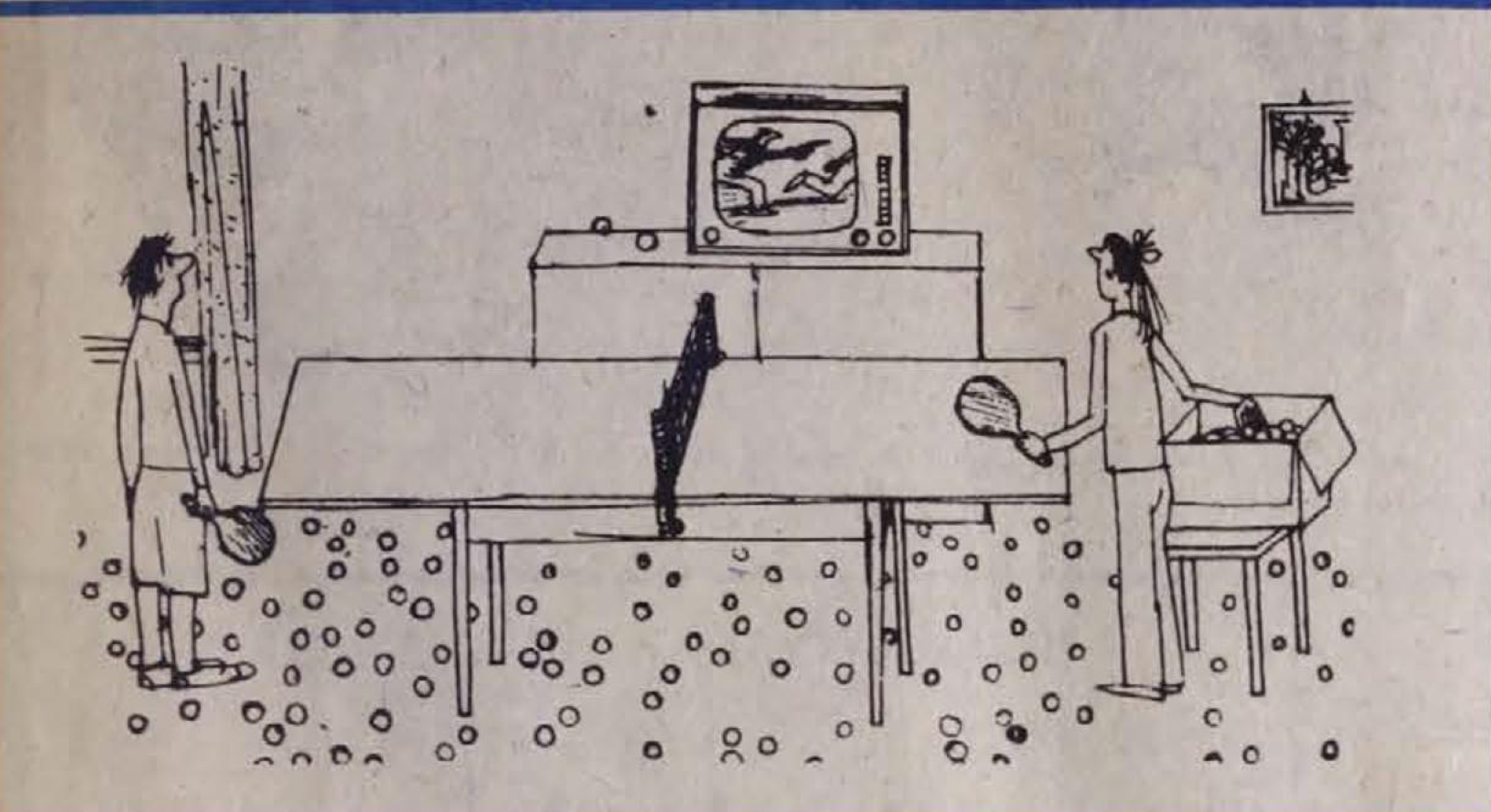
Benke István

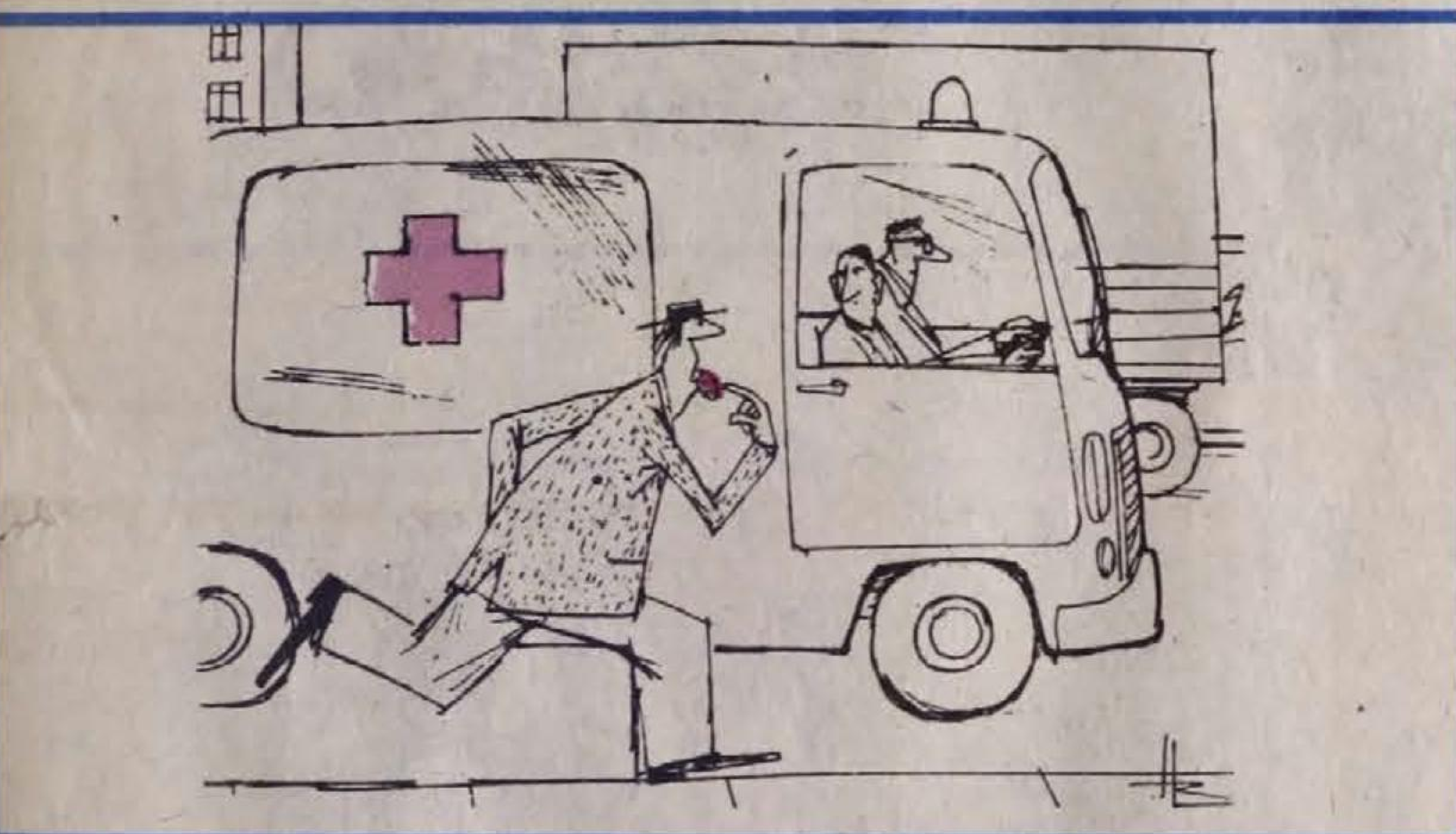

IMPORT HUMOR

Henry Büttner rajzai a berlini Eulenspiegelből

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977

Telefon: 188-411

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 128-860) 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16 Ft, negyedévre 48 Ft. egy évre 192 Ft.

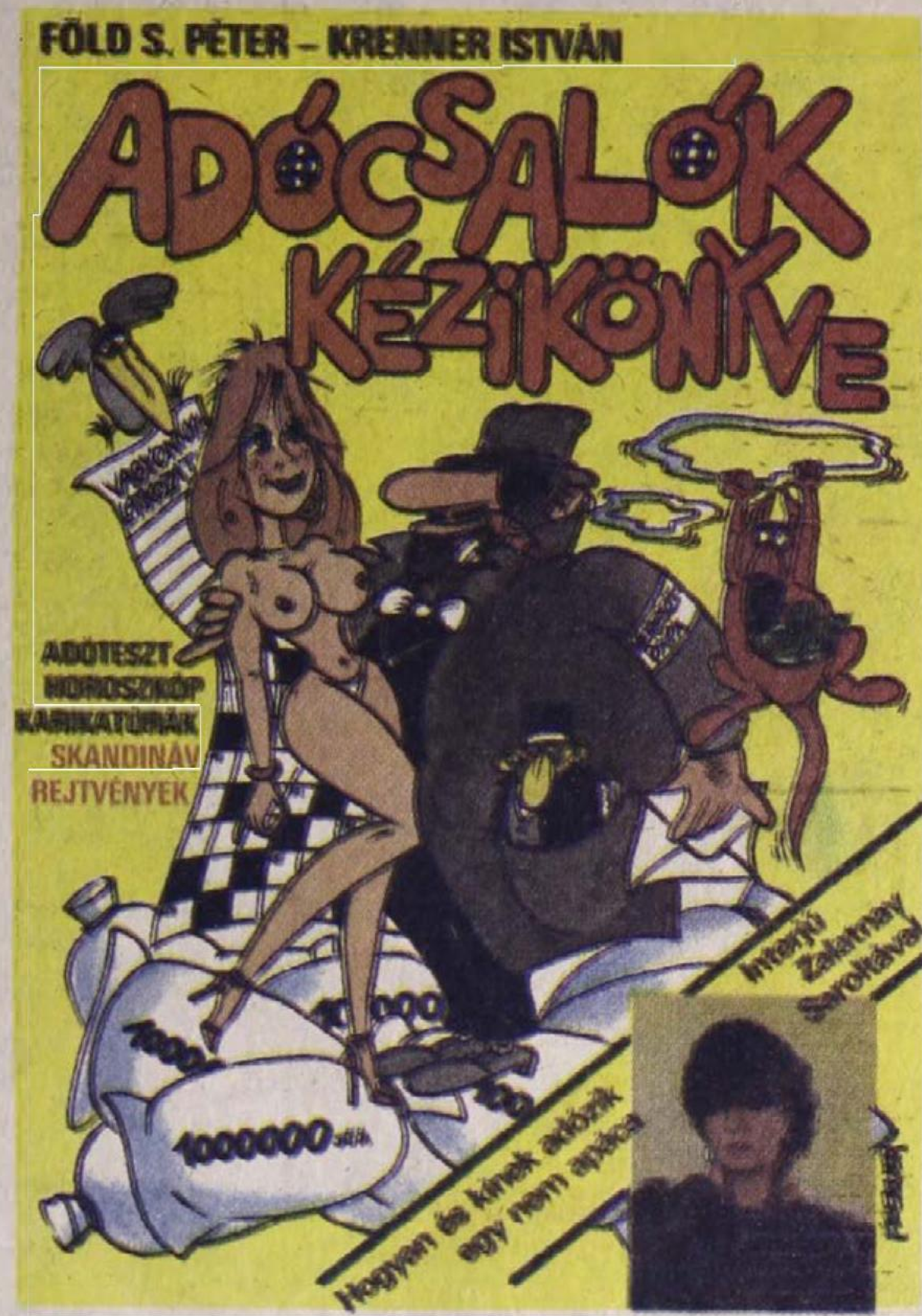
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

88.2308/25-66-22

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

HU ISSN 0134—0611

Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

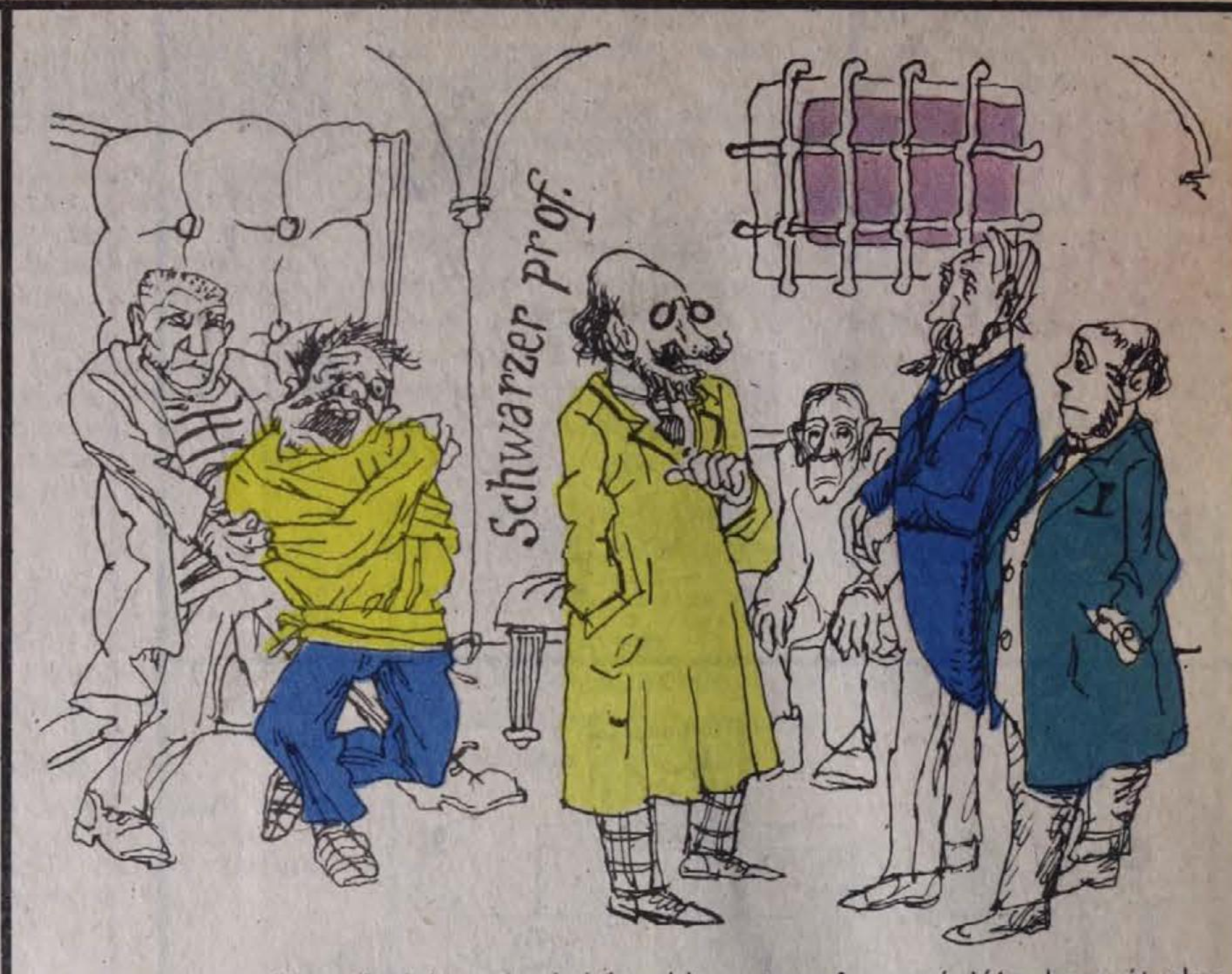
Új kiadványa jelent meg lapunk szerzőpárosának, Föld S. Péternek és Krenner Istvánnak, Adócsalók kézikönyve címmel. A kiadvány a hírlapárusoknál kapható.

TIMÁR GYÖRGY–HEGEDŰS ISTVÁN:

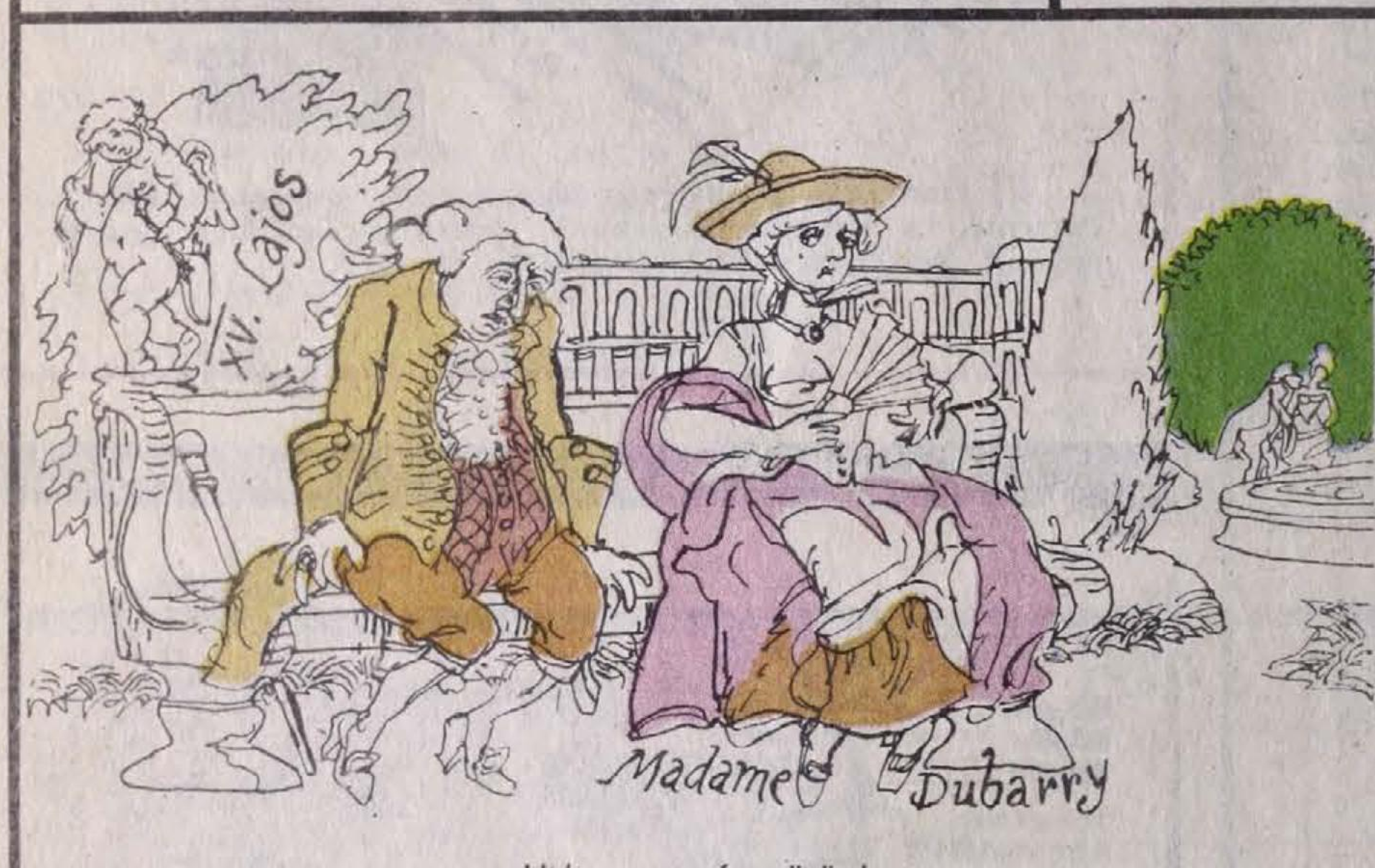
MAI SZEMMEL

– Mivel nem fogadtam el a betegeimtől hálapénzt, az állam jut láthatatlan jövedelemhez, ha megadóztat.

– Ez Kislajbis Nagy András, a legérdekesebb esetem. Az a mániája, hogy át akar települni Kolozsvárra.

– Utánam a reformözön!

– Mester, ajánljon nekem valami olyan fegyvert, amely nem sülhet el visszafelé!

– Az év hátralevő napjain már nem uralkodom, csúnyán megdobná az adómat...